1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1976
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ 1ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 2

ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΟΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ
ΔΕΛΒΙΝΟΥ 39
ΝΕΑ ΚΥΨΕΛΗ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΗΛΕΦ. 8214.452

Πρὸς τὸν Ὑπουργὸ Προεδρίας

ΕΚΘΕΣΗ

Γιὰ τὰ Κυθηραϊκὰ προβλήματα

Μᾶς ἀπεστάλη ἡ κάτωθι ἔκθεση τοῦ βουλευτοῦ κ. Ἐμμ. Στυλ. Σκορδίλη πρὸς τὸν Ὑπουργὸν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Ράλλην, τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομε μὲ εὐχαρίστηση:

Ὑπουργέ μου,

Σὲ μιὰ πρόσφατη περιοδεία μου — στὰ Κύθηρα — ποὺ κράτησε ἑπτὰ ἡμέρες, ἔκαμα ὡρισμένες διαπιστώσεις, τὶς ὁποῖες θέτω ὑπ' ὄψει σας, γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ βελτιώσουμε τὴν κατάστασι τῶν ἀνθρώπων τοῦ νησιοῦ καὶ νὰ μπορέσουμε ἔτσι νὰ τοὺς κρατήσουμε — αὐτοὺς ποὺ ἀπέμειναν — στὸ νησί.

Πρῶτα - πρῶτα, θὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι στὸ νησὶ δὲν κατοικοῦν πιὰ περισσότεροι τῶν 3.000 κατοίκων. Ἀπὸ αὐτοὺς τὸ 65% ἀποτελεῖται ἀπὸ ὑπερήλικες καὶ ἀπὸ τὸ ὑπόλοιπον 35% — ἐλαττούμενον σὲ 2—3 μεγάλα χωριὰ (τὴν Χώρα, τὸν Λιμενᾶ καὶ τὸ Λιβάδι) καὶ τοὺς δύο λιμενίσκους (στὸ Ἀγιοφάλι καὶ τὴν Ἁγία Πελαγία).

Πρέπει, λοιπόν, νὰ δημιουργηθοῦν κίνητρα γιὰ νὰ μποροῦμε νὰ κρατήσουμε τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ στὰ χωριά των.

Ποῖα εἶναι αὐτά;

Α) Θὰ πρέπει ὁπωσδήποτε τὸ νησὶ νὰ χαρακτηρισθῆ παραμεθόριος — ἀκριτικὴ περιοχή, ὅπως συνιστᾶ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, ἐφόσον ὅτι εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων μιλλίων ὑπάρχει ἀπὸ ἑνὸς ἀγκυροβόλιον πολλῶν ρωσικῶν πλοίων.

Β) Θὰ πρέπει τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν καὶ ἡ Νομαρχία Ἀττικῆς, νὰ διαθέσουν περισσότερα κονδύλια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κοινωφελῶν ἔργων καὶ πρὸ πάντων ἀναίνων ποὺ χρειάζονται 100 - 200 χιλ. δραχμές.

Γ) Ἐὰν χαρακτηρισθῆ ὡς παραμεθόριος περιοχή, θὰ πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἡ εὐχέρεια νὰ ἐγκατασταθοῦν διάφοροι οἰκισμοὶ οἱ ὁποῖοι στεροῦνται σήμερον (ἐν ἔτει 1976) ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. Καὶ εἶναι αὐτοί, ὁ Κάλαμος, ἡ Ἁγία Ἀναστασία, ὁ Αὐλέμονας, τὸ Διακόφτι, τὰ Ξερονιάματα. Οἱ κάτοικοι δὲν ἀρνοῦνται νὰ πληρώσουν κάτι. Ὅμως, ἂς περιορισθῆ ἡ συμμετοχή των εἰς τὴν δαπάνην εἰς τὸ 15 ἐκείνης ποὺ ζητεῖ σήμερα ἡ Δ.Ε.Η.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ὅτι πρόκειται περὶ πτωχῶν ἀνθρώπων ἀποζώντων ἀπὸ τὸν μικρὸν γεωργικὸν κλῆρον.

Δ) Ἂς κινηθοῦν γρηγορώτερα τὰ γρανάζια τῆς Κρατικῆς μηχανῆς διὰ τὴν προέκτασιν τοῦ διαδρόμου τοῦ ἀεροδρομίου. Ἀπὸ μηνῶν, ὅπως μοῦ ἀπήντησε εἰς τὴν ἐρώτησίν μου τὸ Ὑπουργεῖον Μεταφορῶν, καταρτίζεται μελέτη, ἀλλὰ τὸ ὅλον ἔργον καθυστερεῖ. Θὰ σημειώσω ὅτι αἱ ἐκτάσεις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀεροδρομίου καὶ τὴν προέκτασιν τοῦ διαδρόμου ἔχουν δωρηθῆ ἀπὸ τοὺς κυρίους τῶν ἐκτάσεων.

Ε) Οἱ πολὺ φιλότιμοι καὶ πολὺ πατριῶτες Κυθήριοι καμαρώνουν τὸ Νοσοκομεῖον τους ποὺ ἀνηγέρθη καὶ συντηρεῖται ἀπὸ δωρεὰς Κυθηρίων. Σήμερον, ὅμως, λόγω τῆς κρατούσης, δὲν ξεύρω ἐκ ποίας αἰτίας, ἀναταραχῆς, εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου, τὸ Νοσοκομεῖον κινδυνεύει νὰ κλείση, διότι οὔτε ἰατροὶ (μικροβιολόγος, ἀκτινολόγος καὶ ἄλλοι) ὑπάρχουν καὶ ἀκόμη δὲν ὑπάρχει μεταξὺ τῶν ὑπηρετούντων ἰατρῶν ἀγαστὴ συμπνοια καὶ ἐκεῖθεν αἱ ἔριδες καὶ ἡ ἀναστάτωσις. Πρέπει τὸ ἀρμόδιον Ὑπουργεῖον τῶν Κοιν. Ὑπηρεσιῶν νὰ λάβῃ αὐστηρὰ μέτρα διὰ νὰ ἐπιβληθῆ ἐπὶ τέλους ἡ τάξις. Δὲν εἶναι ἀρκετὴ ἡ ἀποστολὴ ἐπιθεωρητῶν δι' ἀνακρίσεις. Χρειάζονται αὐστηρὰ καὶ σύντονα μέτρα διὰ νὰ συνεχίση τὸν προορισμόν του τὸ Νοσοκομεῖον.

ΣΤ) Ἐγράφη τὶς ἡμέρες αὐτὲς εἰς τὸν Τύπον ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Ἔργων θὰ διαθέση 8.000.000 δρχ. διὰ τὸ λιμάνι τῆς Ἁγίας Πελαγίας. Ἂς δημοπρατηθῆ τὸ ἔργον, τὸ ταχύτερον δυνατόν, διότι, ἐκτὸς ἄλλων, εἶναι ἀπερίγραπτη ἡ ταλαιπωρία τῶν ἐπιβατῶν, ὅταν τὸ πλοῖον δὲν προσεγγίζη, λόγω τῶν κακῶν καιρικῶν συνθηκῶν.

Ζ) Καὶ κάτι ἀκόμη. Οἱ Κρατικοὶ λειτουργοὶ νὰ δείχνουν — μέσα στὰ πλαίσια τῶν νόμων — μεγαλυτέραν κατανόησιν καὶ στοργὴν εἰς τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τοὺς πολίτες.

Περιορίζομαι σ' αὐτά.

Παρακαλῶ νὰ θελήσητε νὰ προέλθητε σὲ συνεννοήσεις μὲ τὰ ἁρμόδια Ὑπουργεῖα διὰ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν ἀνωτέρω.

Μὲ φιλικώτατα αἰσθήματα
14.7.76

ΕΜΜ. ΣΤΥΛ. ΣΚΟΡΔΙΛΗΣ

ΛΟΥΡΑΝΤΙΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ «ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ» - Ο ΝΙΚΟΣ ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ (UNCLE NICK) ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

ΣΥΔΝΕΥ Αὐστραλίας, 4.7.1976. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας Μ.Γ.Κ.).— Ἡ νέα μεγάλη δωρεὰ τοῦ Μεγάλου συμπατριώτη μας Νίκου Λουράντου, ποὺ ἐδῶ κάτω οἱ φίλοι του τὸν ὀνομάζουν «Μπάμπα

Νίκο — UNCLE NICK», ἔδωσε τὴν εὐχάριστη εὐκαιρία στὸν Ἑλληνισμὸ τῆς Αὐστραλίας καὶ ἰδιαίτερα — φυσικὰ — σ' ὅλους τοὺς Κυθηρίους νὰ νοιώσουν ὑπερήφανοι.

Ἡ νέα δωρεά του φθάνει τὰ 250.000 δολλάρια Αὐστραλίας, γιὰ τὴν ἵδρυση τοῦ VILLAGE LOYRANTOS, ἑνὸς Μεγάλου Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος, μοντέρνου καὶ συγχρονισμένου Γηροκομείου τοῦ Νότιου Ἡμισφαίριου.

Τὸ Ἵδρυμα, ποὺ ἔχει τὴν ἐπωνυμία ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ, πρὸς τιμὴν τοῦ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε ὁ μοναδικὸς ἱεροκήρυξ τῆς Φιλανθρωπίας καὶ τῆς Ἐλεημοσύνης τῶν πρώτων χριστιανικῶν χρόνων στὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας καὶ ὁ πρῶτος χριστιανὸς Ἐπίσκοπος, ποὺ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἔνοιωσε τὴν ἐξαίρετη ἀρετὴ τῆς ΑΓΑΠΗΣ, τῆς Χριστιανικῆς Ἀγάπης, ποὺ καθαγιάζει τὴν κοινωνικὴ ἰσότητα μὲ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ἰδιαίτερα δὲ πέτυχε νὰ μαλάξῃ τὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ τοὺς πείσει νὰ ἀλληλοβοηθοῦνται.

Τὸ Ἵδρυμα αὐτὸ τῆς Αὐστραλίας εἶναι λαμπρὸ ἔργο τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας καὶ περιλαμβάνει στοὺς σκοποὺς καὶ στὶς ἐπιδιώξεις του τὴν περίθαλψη γερόντων, τὴν ἀνακούφιση ἀναπήρων, τὴν προστασία ὀρφανῶν καὶ τὴν βοήθεια γενικὰ ἀναξιοπαθούντων ὁμογενῶν μας.

Στὴ νέα μεγάλη χειρονομία του ὁ ΝΙΚ. ΛΟΥΡΑΝΤΟΣ δὲν σκέφθηκε μόνο σὰν Κυθήριος, οὔτε μόνο σὰν καλὸς Ἕλληνας. Ἐσκέφθη καὶ ἔπραξε πρὸ παντὸς σὰν ἀληθινὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Θέλησε νὰ ἀνακουφίση τὸν ἄνθρώπινο πόνο στὶς χειρότερες τῶν περιστάσεων. Πόσο διαφορετικὸς θὰ ἦταν ὁ κόσμος, ἄν, ὅπως ὁ Ν. Λουράντος ἐσκέπτοντο ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ διαθέτουν χρήματα!

Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τοῦ σφίγγουμε νοερὰ τὸ χέρι, μὲ σεβασμὸ ἀπεριόριστο, καὶ τὸν διαβεβαιώνουμε, ὅτι στὴ ζούγκλα τῆς σημερινῆς κοινωνίας τὸ ὡραῖο παράδειγμά του, παράδειγμα ἀνθρωπισμοῦ καὶ γενναιοφροσύνης, ἀποτελεῖ ἐλπίδα γιὰ μιὰ καλύτερη κοινωνία, γιὰ μιὰ κοινωνία γιὰ τὴν ὁποία «πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως» διαρκῶς ἐργάζεται καὶ μοχθεῖ.

Ὁ Αὐστραλιανὸς καὶ ὁ Κυθηραϊκὸς Τύπος, τὸ «ΕΘΝΙΚΟΝ ΒΗΜΑ ΣΥΔΝΕΥ» πλέκει ἐγκώμια καὶ σχολιάζει ἐπαινετικὰ τὸ ὑπέροχο ἔργο τοῦ Μεγάλου Κυθηρίου καὶ Ἕλληνος Εὐεργέτου. Τὸ «ΕΘΝΙΚΟ ΒΗΜΑ» εἰδικώτερα ἐδημοσίευσε στὶς 1.6.1975 τὰ ἑξῆς:

Τὸ περασμένο Σάββατο (29.5.76) στὶς τρεῖς ἡ ὥρα τὸ ἀπόγευμα, ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τοῦ γηροκομείου Λουράντος Βίλατζ στὸ Λακέμπα.

Ἀρκετὲς ἑκατοντάδες προσκεκλημένων ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τοῦ Ἱδρύματος, παρευρέθησαν στὴν τελετὴ ὡς καὶ πλῆθος κόσμου. Στὴν ὡραία καὶ ἐπιτυχημένη αὐτὴ ἐκδήλωση συνετέλεσε ὁπωσδήποτε καὶ ἡ ὡραία ἡλιόλουστη ἡμέρα.

Ὡς φαίνεται, μὲ τοὺς διοργανωτὲς εἶχε συμμαχήσει καὶ ὁ καιρός, διότι ἡ ἐκδήλωση ἦταν ὑπαίθρια.. Χρέη τελετάρχου ἐκτελοῦσε ὁ γνωστὸς στὴν Ἑλληνικὴ Παροικία δικηγόρος κ. Σάμιος.

Μεταξὺ τῶν προσωπικοτήτων ποὺ διεκρίναμε ἦσαν, ὁ Σεβασμιώτατος κ.κ. Στυλιανός, ὁ ὁποῖος ἐτέλεσε καὶ ἁγιασμὸν τοῦ κτιρίου μετὰ τὴν ἐπίσημη ἐγκαινιάσή του ἀπὸ τὸν λαοφιλῆ ἀρχηγὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Γκὸφ Οὐΐτλαμ.

Στὴν ὁμιλία του ὁ κ. Γκὸφ ἀνέφερε πὼς εἶχε ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωση ὅταν κατέθεσε τὸν θεμέλιο λίθο πρὶν ἐννέα περίπου μῆνες, νὰ παραστῆ καὶ στὰ ἐγκαίνια.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Οὐΐτλαμ μίλησε μὲ πολὺ κολακευτικὰ λόγια γιὰ τὴν Ὀρθοδοξία, τὸν Ἑλληνισμὸ καὶ γιὰ τὸ ταξίδι του στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου στὴν Κρήτη καὶ τὸ Ρέθυμνο, ὅπου ἀρκετοὶ Αὐστραλοὶ ἔπεσαν κατὰ τὴν μάχη ἐναντίον τῶν Ναζιστῶν, καὶ συγκεκριμένα μαζὶ μὲ τὸν πατέρα τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Σὲ γενικὲς γραμμές, ὁ λόγος τοῦ κ. Οὐΐτλαμ ἦταν μιὰ ἔκδηλη ἔκφραση τῶν φιλελληνικῶν του αἰσθημάτων καὶ ἔ-

νας εἰλικρινὴς ἔπαινος στὸ πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανοῦ, ὁ ὁποῖος προφανῶς συγκινημένος ἀπὸ τὰ κολακευτικὰ λόγια του, μετὰ τὸν ἁγιασμὸ τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν φίλησε.

Ἀκολούθως ὁ λαοφιλὴς ἡγέτης της ἄνοιξε τὴν εἴσοδο καὶ ἐπηκολούθησε ἡ ἐπιθεώρηση τοῦ Λουράντος Βίλαντζ ὑπὸ τῶν παρευρισκομένων.

Τὸ σκότς καὶ ἡ μπύρα ὡς καὶ πολλὲς ἑλληνικὲς λιχουδιές, ποὺ προσεφέρθησαν σὲ ὅλους, ἦταν τὸ φινάλε τῆς ἐκδηλώσεως.

Ὡς γνωστόν, τὸ Λουράντος Βίλατζ ἐχρηματοδοτήθη κατὰ 250.000 δολλάρια ἀπὸ τὸν μαθουσάλα συμπάροικο εὐεργέτη Νικόλαο Λουράντο, ὁ ὁποῖος ἔχει προσφέρει καὶ ἄλλες δωρεὲς γιὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ ἰδιαίτερα στὴν ἕδρα νεοελληνικῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Τὰ ἄλλα 1.200.000 δολλάρια διετέθησαν ἀπὸ τὴν προηγουμένη Ὁμοσπονδιακὴ Ἐργατικὴ Κυβέρνηση.

Τὸ κτίριο, τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς Χάλντον στρὴτ τοῦ Λακέμπα, θὰ εἶναι ἕνα σύγχρονο, μὲ ὅλες τὶς ἀνέσεις καὶ περιποιήσεις καταφύγιο γιὰ τὰ γηρατειὰ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ζητοῦν μιὰ ζεστὴ γωνιὰ στὰ ὑστερνά τους. Δὲν ὑπάρχει καμμιὰ ἀμφιβολία γι' αὐτό, γιατὶ ἡ διοίκησις τοῦ Ἱδρύματος τῆς Βασιλειάδος στὸ ὁποῖον ὑπάγεται καὶ τὸ Λουράντος Βίλατζ μὲ πρόεδρον τὸν ἐξαίρετον ἐπιστήμονα, γιατρό, Βαρβαρέσσον καὶ μὲ διευθυντὴν τὸν δραστήριον καὶ ἀκούραστον αἴδεσ. πατέρα Ἰωάννην Καπέτα ἀποτελοῦν ἐγγύηση γιὰ στοργικὴ καὶ ἄμεση περιποίηση τῶν ἐνοίκων.

Ἡ δεξίωση τοῦ κ. Κων. Τσάτσου

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΡΟΣΚΕΚΛΗΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΤΣΙΡΙΓΩΤΕΣ ΠΡΟΕΔΡΟΙ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης δεύτερης διετίας ἀπὸ τὴν ἀποκατάστασή της στὴ χώρα μας, ἔδωσε ἐπίσημη δεξίωση στὸν πολὺ ὡραῖο κῆπο τοῦ Προεδρικοῦ Μεγάρου, τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου, 27.7.76, ἀπὸ τὶς 8—11 μ.μ., Προσκλήσεις εἶχαν σταλεῖ σὲ πολλοὺς καὶ διαφόρους, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἦσαν καὶ οἱ Πρόεδροι Κοινοτήτων τῶν Κυθήρων, γιατὶ τὸ νησί μας ὑπάγεται διοικητικὰ στὸν Νομὸ Ἀττικῆς, καὶ εἶχαν προσκληθεῖ ὅλοι οἱ Δήμαρχοι καὶ Πρόεδροι τοῦ Διαμερίσματος Πειραιῶς.

Ἡ δεξίωση ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία καὶ ἴσως γιατὶ ἔλλειπαν οἱ τυμπανοκρουσίες καὶ οἱ ξεπερασμένες ἐθιμοτυπικὲς φανφάρες.

Ἀπὸ τοὺς Προέδρους τῶν Κοινοτήτων Κυθήρων ἔλαβαν μέρος στὴν ἐπίσημη αὐτὴ δεξίωση οἱ Πρόεδροι Κυθήρων (Χώρας), Λιβαδίου, Κοντολιανίκων, Μυρτιδίων κ.κ. Γεώργ. Καλλίγερος, Γιαν. Λουράντος, Διον. Φατσέας, Γιάν. Κασιμάτης μὲ τὶς γυναῖκες τους καὶ οἱ Πρόεδροι Καραβᾶ καὶ Λογοθετιανίκων κ.κ. Χαρ. Κρίθαρης καὶ Σωτήρης Κομηνός.

Οἱ ἄλλοι 7 Πρόεδροι δὲν ἦρθαν στὴ δεξίωση.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ - ΔΩΡΗΤΕΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ ΚΑΙ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ

1. Νικόλαος Τριφύλλης ἢ Καβάκης
2. Οἰκογένεια Γεωργίου Κασιμάτη
3. Λεωνίδας Μεγαλοκονόμος ἢ Γουρουλῆς
4. Μιχαὴλ Γερακίτης
5. Ἀλεξ. Γαλακάτη
6. Ἰωάννης Πρινέας ἢ Σερέτης
7. Παναγιώτης Γερακίτης ἢ Λούϊς ἢ Γλοῦ
8. Γεώργιος Λιανὸς
9. Μιχαὴλ Βερνάρδος
10. Νικολ. Λεοντσίνης
11. Μηνᾶς Κασιμάτης
12. Παν. Γεωργόπουλος
13. Ἀνώνυμος
14. Ἰωάννης Οἰκονομάκος
15. Φρόσω Μανωλάτου, τὸ γένος Γ. Τσιτσίλια

Ἀρχαιολογικοὶ θησαυροὶ τῆς θάλασσας τῶν Κυθήρων

ΤΟΥ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. ΑΝΩΜΗΤΡΗ

Ἀπὸ δημοσιευμά σας εἰς τὴν «Παγκυθηραϊκὴ» τῆς 1.7.76 μὲ τίτλο «Ἔρευνες τοῦ Κουστὼ εἰς Ἀντικύθηρα» καὶ συνάμα ἀπὸ ἀγάπη γιὰ τὰ Κύθηρα, παρακαλῶ, ἐφ' ὅσον δὲν κρίνετε τὸ παρὸν σημείωμα ἀσήμαντον, δημοσιεύσατέ το πρὸς ἐνημέρωσιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ κοινοῦ καὶ τῆς πιθανῆς ἐκ τούτου ὠφελείας τῶν Κυθήρων.

Κατ' ἀρχήν, ἡ πληροφορία σας περὶ ἐπικειμένης ἐρεύνης τοῦ βυθοῦ τῆς θαλασσίας περιοχῆς ἐν τῇ ὁποίᾳ εὑρίσκεται τὸ ναυάγιον τοῦ πλοίου τοῦ Ἑλγίνου «ΜΕΝΤΩΡ» ὑπὸ τοῦ Κουστώ, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν πρὸς δημοσίευμα τῆς ἐφημερίδος «ΝΕΑ» τῆς 14.7.76 ὅπου δημοσιεύεται ὅτι ἔρευνες ὑπὸ τοῦ Κουστὼ πρόκειται νὰ γίνουν τὸ φθινόπωρον εἰς τὴν γνωστὴν περιοχὴν τῶν Ἀντικυθήρων ἀπ' ὅπου ἐκ τοῦ θαλασσίου βυθοῦ ἀνειλκύσθησαν προσφάτως 126 λίαν ἐνδιαφέροντα ἀντικείμενα.

Ἐπειδὴ τὸ δημοσίευμα παρὰ τὴν καλὴν πρόθεσιν τοῦ συντάκτου του περιέχει ὡρισμένα στοιχεῖα ἀνακριβῆ, θὰ προσπαθήσωμεν νὰ παρουσιάσωμεν διὰ τῆς ἐγκρίτου «Παγκυθηραϊκῆς» τὰ σχετικὰ πρὸς τὰ δύο σπουδαιότατα ναυάγια τῆς περιοχῆς τῶν Κυθήρων καὶ διὰ τῆς γνωριμίας πρὸς τὰ στοιχεῖα αὐτά, ἴσως τί τὸ ἀξιόλογον προκύψει.

Ἀφοῦ, λοιπόν, οἱ προϋποθέσεις πρὸς ἔρευναν τῶν βυθῶν συγκλίνουν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῶν Ἀντικυθήρων, παραθέτομεν ὡς ἔχει τὸ σχετικὸν δημοσίευμα ἐξόχου καὶ ἐμπείρου καὶ ὑπευθύνου ἀνδρός, τοῦ ἀειμνήστου Στυλ. Ε. Λυκούδη, ὁ ὁποῖος ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος κατὰ τὴν ἀνέλκυσιν τοῦ ναυαγίου, ἐπισυμβάντος κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ τρέχοντος αἰῶνος.

«... Τὴν ὀην Νοεμβρ. (παλ. ἡμερολ.) τοῦ 1900, σπογγαλιευτικὸν πλοῖον μὲ σκάφανδρον μεγάλου βυθοῦ (βαθύτικη μηχανή) ἀνῆκον εἰς τὸν ἐκ Σύμης Φώτιον Λενδιακὸν καὶ κυβερνώμενον ὑπὸ τοῦ Συμαίου ἐπίσης, Δημητρίου Κοντοῦ, ἔχον δὲ πλήρωμα δώδεκα ναυτῶν καὶ ἑπτὰ δυτῶν, ἀνεκάλυπτεν πλησίον τοῦ ἀκρωτηρίου Γλυφάδια καὶ εἰς βάθος 35 ὀργυιῶν, σωρεῖαν ἀρχαίων ἀγαλμάτων μαρμαρίνων, κεκαλυμμένων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀπὸ ὄστρακα, ὡς καὶ χαλκίνων, εἰς μεγάλα ὅμως συντρίμματα. Οἱ ναυτικοὶ οὗτοι (διὰ τὸν χαρακτῆρα τῶν ὁποίων αὐταπάρνησις, αὐτοθυσία καὶ ἀφιλοκέρδεια εἶναι λέξεις ἀνεπαρκεῖς καὶ ὠχραί), ἀπέστειλαν τὰ ὅσα ἀνείλκυσαν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας καὶ ἐζήτησαν τὴν ἀποστολὴν πλοίου διαθέτοντος ἰσχυρὰ μέσα ἀνελκύσεως. Διότι, προσετίθετο ἡ λεπτομέρεια, ὅτι ἐνῶ τὰ εὑρήματα ταῦτα ἦσαν ἀναμὶξ καὶ ἐν σωρῷ μεγάλω, μέρος τοῦ σωροῦ τούτου, τὸ πρὸς τὴν ἀκτήν, ἐκάλυπτον βράχοι κολοσσιαῖοι ἡ ἀπόστασις τῶν εὑρημάτων τῆς ἀκτογραμμῆς ἦτο περίπου 350 μέτρα, ὁ δὲ βυθὸς ἀμμοπηλώδης ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, παρουσιάζε μεγάλην κλίσιν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἐκ τῶν εὑρημάτων, ἔτι δὲ μεγαλυτέραν πλαγίως αὐτῶν.

Ἡ κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἐπὶ τόπου τὴν «Μυκάλην», τὴν «Σύρο» καὶ τὴν «Αἰγιαλείαν». Οἱ χειρισμοὶ δι' ὧν ἀπεκυλίσθησαν τινὲς τῶν πελωρίων βράχων ἦσαν ἄξιοι εἰδικῆς περιγραφῆς. Ἱκανὰ ἀγάλματα ἀνειλκύσθησαν, ἄλλα ἐπανέπεσαν εἰς τὴν θάλασσαν, ἔφιπποι ἀνδριάντες ἰδίαι, ἄμα ὡς τὸ βαροῦλκον ἔφερε ταῦτα ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν, τῶν ἁρταμῶν μὴ ἀνθεξασῶν εἰς τὴν λόγω τούτου αὔξησιν τοῦ βάρους τῶν ἀνελκυομένων. Τὸ πλεῖστον ὅμως τῶν ἀγαλμάτων ἐγκατελείφθη, διότι οἱ ἐπ' αὐτῶν βράχοι ἦσαν πελώριοι καὶ οὐδὲ κὰν νὰ περιζωβῶσι ἦτο δυνατόν, τῆς παραμονῆς τῶν δυτῶν εἰς τὸ βάθος ἐκεῖνο μὴ οὔσης δυνατῆς διὰ μακρότερον τῶν τριῶν λεπτῶν χρόνου. Παρετηρήθη δέ, ὅτι τὰ τμήματα τῶν ἀγαλμάτων, τὰ ὁποῖα ἦσαν κεχωσμένα ἐν τῷ ἀμμοπηλώδει βυθῷ, συνετηροῦντο ἄρτια».

Πέραν τῆς περιγραφῆς τοῦ Σ.Ε.Λ., ἡ ὁποία καταπλήσσει καὶ τὸν πλέον ἀνίδεον καὶ ἀδιάφορον ἀναγνώστην, μὲ τὸν πλοῦτον τῶν εὑρημάτων, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι πρόκειται περὶ ἀξιολόγου ναυαγίου, ἀφ' ἑνὸς ἀπὸ πλευρᾶς καλλιτεχνικῶν θησαυρῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὸ εὐάριθμον τούτων.

Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον, θὰ ἀναφέρωμεν τὸ μνημειῶδες ἔργον ἀποκείμενον νῦν ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως, ὀνομασθὲν «Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων», ὡς καὶ τὰ εὐμεγέθη ἄλλα ἀγάλματα ἀποκείμενα καὶ ταῦτα εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ αὐτοῦ Μουσείου καὶ προερχόμενα ἐκ τοῦ αὐτοῦ ναυαγίου.

Ὡς πρὸς τὸ εὐάριθμον δὲ τῶν ἔργων τέχνης τῶν ἐν τῷ βυθῷ εὑρισκομένων, ὑφίσταται πλήρης ἁρμονία τῆς περιγραφῆς τοῦ Σ.Ε.Λ. πρὸς τὴν διαπίστωσιν τῶν ἀρκούντως ἐκτεταμένων διαστάσεων τοῦ πλοίου τοῦ μετακομίζοντος τοὺς θησαυροὺς τούτους ἐξ Ἑλλάδος εἰς Ρώμην κατὰ τὸν 1ον π. Χ. αἰῶνα.

Ἡ διαπίστωσις αὕτη βεβαιοῦται ὑπὸ ἐμπείρου καὶ ὑπευθύνου ἀνδρός, λεπτομερῶς μελετήσαντος τὰ εὑρήματα, τοῦ ναυάρχου Ι. Θ. Θεοφανίδη.

Ὁ ἐρευνητὴς αὐτὸς ἐμελέτησε θραύσματα ξύλων τοῦ ναυαγήσαντος πλοίου καὶ ἀπέδειξεν, ὅτι οἱ σιδηροῖ γόμφοι τῆς καρφώσεως τῶν ἐπηγκενίδων (μαδεριῶν) ἦσαν μεγάλης διαμέτρου καὶ συνεκράτουν πράγματι μεγάλα μαδέρια ἐπὶ τῶν νομέων (στραβοξύλων).

Ἐκ τοῦ πάχους τῶν ξύλων καὶ ἐκ τῆς διαμέτρου τῶν γόμφων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ἀγαλμάτων, ἐξάγεται ὅτι τὸ πλοῖον ἔφθανεν εἰς τὸ μέγιστον ἐκτόπισμα τῆς ἐποχῆς.

Τὰ στοιχεῖα ταῦτα εἶναι ὀρθὸν νὰ ἔχῃ τις ὑπ' ὄψιν, διότι συνηγοροῦν πρὸς τὴν περιγραφὴν τῶν Συμαίων δυτῶν καὶ τοῦ Σ.Ε.Λ. ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὴν περιγραφὴν Καλυμνίων δυτῶν τὸ 1902, ὅπου καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀνέλκυσις τοῦ ναυαγίου ἦτο ἐν ἀναπτύξει, τὸ πλοῖον ἐστηρίζετο ἐπὶ τοῦ βυθοῦ κατὰ τὸ ἥμισυ, ἐνῶ τὸ ἕτερον ἥμισυ εὑρίσκετο ὑπεράνω κατωφερείας τοῦ βυθοῦ (ξεπέσματος). Τότε τὸ πλοῖον ἐκόπη εἰς δύο καὶ τὸ πρὸς τὸν χαίνοντα βυθὸν τμῆμα τούτου ἀπωλέσθη, μὴ ὄντος δυνατοῦ νὰ ἐρευνηθῇ οὗτος διὰ τῶν καταδυτικῶν μέσων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Τὸ ἕτερον ἥμισυ ἐπὶ τοῦ ἀμμώδους βυθοῦ, προσιτὸν εἰς τὰς καταδυτικὰς μηχανάς, κατέπλῆξε διὰ τῶν ἀναφερθέντων ἔργων τέχνης, νῦν ἀποκειμένων ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἀκροπόλεως καὶ μὲ προέχοντα κατὰ σημασίαν τὸν γνωστὸν «Ἔφηβον τῶν Ἀντικυθήρων». Τὸ σύμερον προκύπτει θέμα διπλῆς κατευθύνσεως τῶν ἐρευνῶν.

Ἡ μία, σχετικῶς προσιτή, ἄνευ μεγάλων δυσκολιῶν, ἀφορᾶ εἰς τὸ τμῆμα τοῦ ναυαγίου τὸ εὑρισκόμενον εἰς τὸν ἀμμώδη βυθόν, ὅπου προσφάτως ἀναφέρεται καὶ ὁ Κουστώ. Ἡ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

ΔΥΟ ΔΙΔΥΜΕΣ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΟΠΟΥΛΕΣ ΠΑΝΤΡΕΥΤΗΚΑΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΩΡΑ ΔΥΟ ΛΑΜΠΡΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ

Τὴν 1ην Ἰουλίου 1976 εἰς τὸν ναὸν Ἁγίας Ζώνης τῶν Ἀθηνῶν ἐτελέσθησαν, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, οἱ γάμοι τοῦ κ. Παναγιώτη Ἀντωνίου Βλαντῆ, Χημικοῦ - Μηχανικοῦ τοῦ

Ε.Μ.Π. μετὰ τῆς δίδος Πόπης Ζαχ. Πετροχείλου, πτυχιούχου τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, καὶ τοῦ κ. Δημητρίου Καράμπελα, Χημικοῦ - Μηχανικοῦ τοῦ Ε.Μ.Π. μετὰ τῆς δίδος Τούλας Ζαχ. Πετροχείλου, πτυχιούχου τῆς Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Οἱ ἀδελφὲς Πόπη καὶ Τούλα εἶναι δίδυμα τέκνα τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ Ζαχαρία Πετροχείλου, ἀπὸ τὴν Χώρα, καὶ τῆς συζύγου του κ. Ἀναστασίας, τὸ γένος Θεοδ. Τριφύλλη, καὶ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν ἴδιαν ἡμέραν καὶ ὥραν εἰς τὸν ἴδιον, ὡς ἄνω, ναόν. Παράνυμφοι τοῦ πρώτου ζεύγους ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἐλευθερίου Σγούρου καὶ τοῦ δευτέρου ὁ κ. Ν. Ντάλος. Πρὸς τὰ χαριτωμένα καὶ ἁρμονικὰ ζευγάρια εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν καὶ χαράν.

Κος καὶ Κα Νικ. Καστρίσου

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στυλιανὸς Ἰ. Φυρὸς καὶ Τζένη Σ. Κασιμάτη, καὶ Μιχαὴλ Ἰ. Φυρὸς καὶ Κατερίνα Καμπίτση, ἀρραβωνιάστηκαν στὸν Κορυδαλλὸ Πειραιῶς. Εὐχόμεθα ταχεῖαν στέψιν.

Ἑλένη Ἰ. Φυροῦ

ΓΑΜΟΙ

Ἔγιναν τὴν Κυριακή, 4.7. 1976, στὸν ἱερὸ ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως Σωτῆρος (Βύρωνος) οἱ γάμοι τοῦ κ. Νικολάου Βάρδα καὶ τῆς δίδος Μαρίας Βενέρη.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ κυρία Ντίνα Δημ. Τζάννε, ἀπὸ τὴν Τσικαλαρία Κυθήρων, ἔτεκε ἄρρεν. Συγχαρητήρια.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Πέθανε στὶς 16.3.1976 καὶ ἐκηδεύθη στὴν Ἀθήνα ἡ Ἀλεξάνδρα χήρα Πέρρου - Παυλάκη. Ὁ Θεὸς ἂς τὴν ἀναπαύσει.

Α.Κ.

ΘΑ ΤΙΜΗΘΕΙ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ Η ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΙΩ. ΠΡΙΝΕΑ – ΣΕΡΕΤΗ

ΜΗΤΑΤΑ (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὸ κοινωφελὲς Ἵδρυμα ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ θὰ τελέσει στὶς 29 Αὐγούστου, στὸ παρεκκλήσιο τοῦ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ Μητάτων, τὸ καθιερωμένο ἐτήσιο μνημόσυνο τοῦ εὐεργέτου τοῦ Νοσοκομείου ἀείμνηστου Γιάννη Πρινέα — Σερέτη, ποὺ κληροδότησε στὸ Νοσοκομεῖο, ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια, 308.000 δρχ. Τὴν ὀργάνωση ἀνάλαβε πάλι, ὕστερα ἀπὸ παράκληση τοῦ Ἰδρύματος ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μητάτων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Εὐχαριστοῦμε θερμὰ ὅλους τοὺς συγγενεῖς, πατριῶτες καὶ φίλους ποὺ μὲ τὴν παρουσία τους ἢ μὲ τὴν συμπαράστασή τους ἐτίμησαν τὸν ἀποθιώσαντα πατέρα μας καὶ πάππον μας ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΡΩΝΑΙΟΝ ἢ ΠΟΥΛΑΚΗΝ.

Τὰ παιδιά του.
Τὰ ἐγγόνια του.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ

Γιὰ τὸν τόσο ξαφνικὸ θάνατο τοῦ λατρευτοῦ μας συμπεθέρου Ἀντώνη, ἐκφράζομε τὰ θερμότερά μας συλλυπητήρια στὴν πολυαγαπημένη μας συμπεθέρα Σταματούλα Ἀντωνίου Κασιμάτη καὶ τὰ παιδιά της.

Οἱ συμπέθεροί της ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἀθανάσιος καὶ Εὐαγγελία Μουλοῦ

Στὴν λατρευτή μας μητέρα Σταματούλα καὶ πολυαγαπημένα μας ἀδέλφια καὶ ἀνηψάκια, ἐκφράζομε τὰ θερμότερά μας συλλυπητήρια γιὰ τὸν τόσο ξαφνικὸ θάνατο τοῦ ἀξέχαστου λατρευτοῦ μας πατέρα

Τὰ πολυαγαπημένα της παιδιὰ

Στέφανος καὶ Εὐαγγελία Μουλοῦ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ Σ' ΕΝΑ ΜΑΣ ΣΧΟΛΙΟ

Ἡ «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ» χαίρει εἰλικρινά, γιατί, μὲ ἀφορμὴ σχολίου της, μὲ τίτλο «Ἐρεθισμοὶ ποὺ προσδοκοῦνε ἀντιδράσεις», ποὺ δὲν ἦταν παρὰ μιὰ πρόσκληση γιὰ πνευματικὲς ἐκδηλώσεις, τοῦ πρώτου της κιόλας φύλλου, εἶχε τὴν τιμὴ νὰ δεχθεῖ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ χειρούργου - ἰατροῦ κ. Γ. Ἀνωμήτρη, τελειόφοιτου καὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ποὺ τέλειωσε τὸ Γυμνάσιο Κιθήρων, ποὺ ἡ γιαγιά του ἦταν Καραβίτισσα καὶ λατρεύει τὸ Τσιρίγο, καὶ νὰ γνωριστεῖ καλύτερα μαζί του.

Γνωστὸς στὸν ἐπιστημονικὸ κόσμο τῶν συμπολιτῶν μας, ὁ χειροῦργος - γιατρὸς - φιλόλογος - ἐρευνητὴς κ. Ἀνωμήτρης θὰ προστεθεῖ στὴν ὁμάδα τῶν διανοουμένων Κυθηρίων, ποὺ «τολμήσανε» — κατὰ τὴν ἔκφραση τοῦ καθηγητοῦ, φίλου καὶ συνεργάτη μας κ. Γιάννη Ζερβοῦ — νὰ κυκλοφορήσουν τὴν ἐφημερίδα αὐτή. Τὸν καλωσορίζουμε λοιπὸν καὶ δημοσιεύομε τὴν πολὺ ἐνδιαφέρουσα καὶ σημαντικὴ ἐργασία του.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

Ὁ συμβολαιογράφος καὶ φίλος κ. Ἀνάργυρος Στρατηγὸς μὲ τὴ σύζυγο καὶ τὴ χαριτωμένη κορούλα του ἀνεχώρησαν στὶς 15 Ἰουλίου ἀεροπορικῶς γιὰ τὴν Ἐλβετία (Ζυρίχη) καὶ Λονδῖνο. Μὲ τὴν εὐκαιρία, θὰ συναντήσει καὶ τοὺς γιατρούς του στὴ Ζυρίχη, ποὺ θὰ ἐξετάσουν τὴν κατάσταση τῆς ὑγείας του. Ὕστερα θὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ἀθήνα καὶ στὰ μέσα Αὐγούστου θὰ τοὺς ἔχουμε στὸ Τσιρίγο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

ΚΑΡΑΒΑΣ ΚΥΘΗΡΩΝ, 14. 7.1976.

Πρὸς τὸν Ἐξοχώτατον Ὑποπρόξενον Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Φανούριον Πετροχείλον καὶ Η. Σκολινόν, εἰς Τόκιο Ἰαπωνίας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε θερμότατα διὰ τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον σας ἐμοῦ καὶ τῆς συζύγου μου, κατὰ τὴν αὐτόθι διαμονήν μας.

Μὲ πολὺ σεβασμό.

Πέτρος Κορωναῖος καὶ Σέλλεῖ Π. Κορωναίου.

Ἀλληλογραφία

Κον Μ. ΧΛΕΝΤΖΟΝ, BALTIMORE U.S.A.: Πήραμε τὸ εὐγενικὸ γράμμα σας καὶ ἀπὸ τὸν δικηγόρο κ. Μέντη τὴ συνδρομή σας καὶ πολὺ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Περιμένομε νέα σας.

Κον ΜΑΝ. ΓΕΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ, KINGSGOOE — SYDNEY: Συνεργασία, φωτογραφίες, ἐφημερίδα τὸ ΒΗΜΑ ΣΥΔΝΕΥ καὶ συνδρομή σας ἐλάβαμε καὶ πολὺ σᾶς εὐχαριστοῦμε. Δημοσιεύομε τὰ σχετικὰ μὲ τὰ ἐγκαίνια τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τοῦ Μεγάλου συμπατριώτη καὶ εὐεργέτη κ. Νικ. Λουράντου καὶ παρακαλοῦμε νὰ τοῦ διαβιβάσετε τὸν θαυμασμὸ καὶ τὴν ἀγάπη μας.

Κους Α.Σ., Β.Μ., Ν.Φ., Ι.Κ., ΙΖ., Θ.Κ., Ι.Π.Κ., Θ.Κ., Ι.Κ., Ι.Κ., Ε.Σ., Α.Π., Ἀθήνα — Πειραιᾶ: Εὐχαριστοῦμε θερμὰ γιὰ σχόλια καὶ κρίσεις σας. Ἡ «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ», ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ θὰ προσπαθήσει ὁλοένα νὰ ἱκανοποιεῖ καὶ νὰ βελτιώνεται.

Κον ΔΙΟΝ. Β. ΚΟΥΛΕΝΤΙΑΝΟΝ, Διδάκτορα Πανεπιστημίου, ποιητὴν κλπ.: Ἐλάβαμε τὴν κάρτα καὶ τὰ τρία βιβλία σας· σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα καὶ ἰδιαίτερα γιὰ ἐκεῖνο τό: «Ἡ ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ θὰ ἔχει τὴν ἀγάπη ὅλων μας».

Κον ΓΕΩΡ. Δ. ΚΑΛΟΥΤΣΗΝ, Πρεσβευτὴν: Πήραμε τὸ εὐγενικὸ γράμμα σας καὶ συνδρομὲς οἰκογενείας σας καὶ πολὺ σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Κον ΙΩΑΝ. ΦΩΤΙΟΝ, τ. Διευθυντὴν Ὑπ. Παιδείας: Πολὺ σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὰ λάθη, ἀναπόφευκτα (NOLENS VOLENS). Κάθε σύστασή σας μᾶς εἶναι πολύτιμη.

Κον ΙΩΑΝ. ΦΥΡΟΝ, ἐργοστασιάρχην, Πειραιᾶ: Γιὰ εὐχὲς καὶ τὰ καλὰ λόγια σας, πολὺ σᾶς εὐχαριστοῦμε.

Κον ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΝ, Φατσάδικα: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ εὐγενικὸ γράμμα σας. Ἐταχυδρομήθη ἡ ἐφημερίδα.

Καν ΒΑΣΙΛΙΚΗΝ Δ. ΦΑΤΣΕΑ καὶ ΑΘΗΝΑ Ν. ΦΑΤΣΕΑ, ἐνταῦθα: Μᾶς συγκινήσατε μὲ τὰ τηλεφωνήματά σας. Καλὴ ἀντάμωση στὰ Κύθηρα, τὸν Αὔγουστο.

Κον ΓΙΑΝ. ΚΥΡΙΑΚΗΝ: Χαίρομε ποὺ ἡ ἐμφάνιση καὶ τὸ περιεχόμενο τῆς ἐφημερίδας μας σᾶς ἱκανοποιεῖ. Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ χρονικὸ τοῦ παπᾶ Κων. Δημητρίου. Δημοσιεύομε ὅσα ἔχουν σχέση μὲ τὶς ἀδιάκοπες ἐφημερίες. Περιπλανώμενος εἶχε γίνει ἡ περιζήτητος; Παραλείψαμε τὶς γνωστὲς ἀποφάσεις τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἐκκλησιαστικοὺς ὕμνους, κλπ.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ Καρβουνάδες: Ἐλάβαμε τὸ εὐγενικό σας γράμμα. Εἶναι ἐνδεικτικὸ τῆς ἐρήμωσης τοῦ νησιοῦ μας. Κρίναμε ὅτι ἡ καλύτερη προβολὴ τοῦ ὄμορφου κέντρου διασκεδάσεως τοῦ ΣΕΜΠΡΕΒΙΒΑ, ποὺ μὲ κόπους καὶ θυσίες χαρίσατε στὸ νησί μας καὶ εἰδικώτερα στὴν περιοχὴ Καρβουνάδες, εἶναι ἡ δημοσίευση τῆς ἴδιας τῆς ἐπιστολῆς σας. Ἐθίξατε μὲ τὸν δικό σας τρόπο τὸ μεγάλο πρόβλημα τῶν Κυθήρων. Τὴν ἐρήμωσή τους! Σκέφθηκες, ἀγαπητὲ φίλε, ποιό θὰ ἦταν τὸ κατάντημα τῆς γενέθλιας γῆς μας, ἂν ἐσὺ καὶ 20—30 καλοὶ συμπολίτες μας στὸ Καψάλι, στὴ Χώρα, στὸ Λιβάδι, στὰ Φατσάδικα, στὴν Τσικαλαρία, στὴν Καρβουνάδα, στὸν Ποταμό, στὰ Φριλιγκιάνικα καὶ στὴν Ἁγία Πελαγία κλείνατε τὶς ἐπιχειρήσεις σας καὶ ἀνεβαίνατε στὸν Πειραιᾶ ἢ στὴν Ἀθήνα ἢ μεταναστεύατε στὴν Ἀμερικὴ — Αὐστραλία;

Καν ΕΛΕΝΗΝ ΜΑΣΣΕΛΟΥ TOWNSTILLE Q.L.D.: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ γράμμα καὶ τὴ συνδρομή σας. Τὰ χαιρετίσματά σας πρὸς τὸν ἀγαπητό σας θεῖο «Μαστρο - Μηνᾶ — Μυλωνόπουλο» διαβιβάστηκαν.

Κον ΑΝΤ. ΚΟΝΟΜΟΝ: Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας. Γιὰ τὸ θέμα τοῦ «χαρατσιοῦ» τῶν ἀδειῶν οἰκοδομῶν στὰ Κύθηρα, μὲ ἐνημέρωσαν καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολίτες μας. Θὰ ἰδῶ τὸν ἁρμόδιο Προϊστάμενο Πολεοδομίας Διαμερίσματος Πειραιῶς κ. Σαμαρᾶ (τηλ. 4179. 296) καὶ ὕστερα βλέπομε...

Κον ΠΕΤΡΟΝ ΚΟΡΩΝΑΙΟΝ, Καραβᾶ: Εὐχαριστοῦμε. Ἡ «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ» ἐταχυδρομήθη στὸν κοινὸ φίλο μας κ. ΣΚΟΛΙΝΟ, στὸ Τόκιο τῆς Ἰαπωνίας.

— Κον ΙΩΑΝ. ΖΕΡΒΟΝ: Πήραμε τὸ γράμμα ποὺ μᾶς στείλατε ἀπὸ τὴν Χαλκιδικὴ καὶ τὴ συνεργασία σας.

Κον ΠΑΝΑΓ. Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ, καθηγητὴν Πανεπιστημίου, Ν. Ὑόρκην: Ἐλάβαμε τὸ γράμμα σας κλπ. Εὐχαριστοῦμε. Χαιρετίσματα στὴν κυρία καὶ διάδοχό σας. Ἐρασμία.

Καν ΚΥΡΙΑΚΟΥΛΑ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ, Ἀστόριαν Ν. Υ.: Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν πρόσκληση νὰ σᾶς ἐπισκεφθοῦμε γιὰ δεύτερη φορά. Δὲν ἀποκλείομε νὰ ξαναϊδοῦμε τὴν ὄμορφη χώρα ποὺ σᾶς φιλοξενεῖ.

Κον ΓΕΩΡ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΝ, Μπρίσμπαν: Ἀπαντοῦμε στὸ τελευταῖο γράμμα σας. Ἡ «Παγκυθηραϊκὴ» εἶναι ΝΕΑ, ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ Κυθηραϊκὴ ἐφημερίδα, ποὺ θὰ προσπαθήσει νὰ γίνει σύνδεσμος ὅλων τῶν Κυθηρίων τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Διευθυντὴς καὶ ἰδιοκτήτης της, ὅπως ἀναφέρεται, εἶναι ὁ Γιάννης Γ. Σταυρουλάκης, ἀνηψιὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ κ. Παν. Κασιμάτη, ὁ ὁποῖος ὡρίσθη καὶ ὑπεύθυνος Ἀρχισυντάκτης της. Δὲν ἔχει καμμιὰ ἄλλη σχέση μὲ τρίτα πρόσωπα, καὶ ἰδιαίτερα μὲ ὅσα σημειώνετε στὸ γράμμα σας. Οἱ συνεργάτες τῆς ἐφημερίδας εἶναι ὅσοι φαίνονται στὸ πρῶτο καὶ στὸ σημερινὸ φύλλο της. Μιὰ ματιὰ στὴ στήλη τῆς ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ἀποκαλύπτει τὸ πλῆθος τῶν εὐγενῶν συνεργατῶν συμπολιτῶν μας.

Ἐπιστολὲς ἀναγνωστῶν

ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΩΝ ΤΑ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Πρὸς τὴν Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος «Παγκυθηραϊκή».

Εἰς τὸν Τύπον τῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25.6.76 ἀνέγνωσα εἴδησιν συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν, δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ε.Ο.Τ. κ. Τζανετάκη ὑπεβιβάσθη ἀπὸ Α΄ εἰς τὴν Β΄ κατηγορία τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν «ΝΙΝΑ ΠΑΛΛΑΣ», ἐπειδὴ ἀνέλαβεν ὑποχρεώσεις κρατήσεως κλινῶν, ἃς δὲν ἐτήρησε. Ὀρθὸν τὸ μέτρον ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ἦτο δικαιολογημένη.

Ἀλλὰ αὐτὸ ἀφορᾶ τοὺς ἐνδιαφερομένους. Ἐκεῖνο ποὺ πρέπει νὰ πληροφορηθῆ ἡ κοινὴ γνώμη εἶναι, ἐὰν ὑπάρχη ἁρμόδιον ὄργανον δυνάμενον νὰ ὑποβιβάση τὸν Ε.Ο.Τ. διὰ τὰς ἰδικάς του παραλείψεις καὶ σφάλματα.

Συγκεκριμένως, κατὰ τὴν 23ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. εὑρισκόμην εἰς τὸ χωρίον Μυλοπόταμον τῆς νήσου Κυθήρων. Περὶ τὴν 3ην ἀπογευματινὴν κατέφθασεν αὐτοκίνητον μὲ ξένας πινακίδας, τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον τρία ζεύγη Γάλλων τουριστῶν. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν κατελθὼν τοῦ αὐτοκινήτου κατηυθύνθη πρὸς τὸν εὑρισκόμενον εἰς τὸ καφενεῖον τοῦ χωρίου κ. Δαμιανὸν Καρύδην, δεικνύων δὲ πρὸς αὐτὸν τὸν τουριστικὸν ὁδηγόν, τὸν ἠρώτησεν εἰς ποῖον σημεῖον τοῦ χωρίου εὑρίσκοντο οἱ Βυζαντινοὶ Ναοί καί, ἰδιαιτέρως, ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, διὰ νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν. Περιττὸν νὰ τονίσω τὴν δικαιολογημένην ἀπογοήτευσιν τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπεβλήθησαν εἰς μεγάλας δαπάνας καὶ ταλαιπωρίας διὰ νὰ ἔλθουν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν εἰς τὰ Κύθηρα, ὅταν ἐπληροφορήθησαν, ὅτι τόσον ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, ὅσον καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι Βυζαντινοὶ Ναοὶ τοῦ χωρίου καὶ τῆς Νήσου, ἀφ' ἧς ἀνεστηλώθησαν, πρὸ πολλῶν ἐτῶν, εἶναι κλειστοὶ διὰ τὸ κοινόν, αἱ δὲ κλεῖδες αὐτῶν εὑρίσκονται εἰς χεῖρας ἑνὸς ὑπαλλήλου, προφανῶς τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας, ὁ ὁποῖος διαμένει εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Νήσου.

Εἶναι τουλάχιστον ἀνεπίτρεπτον διὰ τὸν Ε.Ο.Τ. νὰ καταχωρῆ ἀβασανίστως εἰς τὸν Τουριστικὸν Ὁδηγόν, Βυζαντινὰ μνημεῖα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι προσιτὰ εἰς τὸ κοινόν, διότι αὐτὸ δὲν εἶναι κολακευτικὸν διὰ τὸν τόπον μας καὶ δὲν προάγει τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους τοῦ ἀνέθεσε ἡ Πολιτεία.

Ὡς πρὸς τὴν ἀρχαιολογικὴν ὑπηρεσίαν θὰ ἔδει νὰ πληροφορηθῆ, ὅτι οἱ περισσότεροι, ἂν ὄχι τὸ σύνολον τῶν ἀναστηλωθέντων Βυζαντινῶν Ναῶν ἀνήκει εἰς ἰδιώτας. Ἐν τούτοις, οὐδεμία ἠκούσθη διαμαρτυρία ἐκ μέρους τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν ὁποίων οὐδέποτε ἐζητήθη ἡ γνώμη, διότι ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ κληρονομία τῶν προγόνων τους, λόγω τῆς ἰδιομορφίας της, θὰ ἔδει νὰ γίνη κτῆμα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ ἀντικείμενον μελέτης καὶ προσελκύσεως τῶν ἐγχωρίων καὶ ξένων ἐπισκεπτῶν εἰς τὸν τόπον μας.

Οἱ καρτερικοὶ καὶ καλοκάγαθοι Κυθήριοι εἶχαν ἐκ μακρᾶς παραδόσεως συνήθισαν πάντοτε νὰ προσφέρουν περισσότερα ἀπὸ ὅσα λαμβάνουν.

Ἀλλά, πρὸς Θεοῦ, ἡ μεγαλόψυχος γενναιοδωρία τους δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν ὅτι, τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μνημεῖα πρέπει νὰ μεταβληθοῦν εἰς γώρους ἀπηγορευμένους καὶ διὰ ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ὡρισμένων Βυζαντινολόγων, ἀλλὰ νὰ τεθοῦν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινοῦ.

ΘΕΟΔ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

ΕΝΑ ΓΡΑΜΜΑ

Κύριε Διευθυντά,

Πῆρα τὸ πρῶτο φύλλο τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗΣ» μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ἀξέχαστου Γιάννη Κασιμάτη καὶ γέμισα ἀπὸ συναισθήματα χαρᾶς, ἱκανοποιήσεως καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς ἐκείνους ποὺ ἀνέλαβαν αὐτὴν τὴν ἀξιέπαινον πρωτοβουλίαν, νὰ ἀναβιώσουν, μετὰ μικρὰν ὄντως σιωπήν, ἕνα θεσμὸν τόσον ὑπεύθυνον καὶ ἐπίπονον ὅσον καὶ ἀπαραίτητον. Ἔτσι, οἱ ἀπανταχοῦ Κυθήριοι θὰ ἔχωμεν καὶ πάλιν τὴν εὐκαιρίαν τῆς ἐπικοινωνίας καὶ τὰ προβλήματα μιᾶς μερίδος θὰ γίνωνται προβλήματα τοῦ συνόλου, καὶ ἂν ἀκόμη οὔτε ἔτσι δὲν βρίσκουν ὅλα τὴν λύσιν τους, ὅμως καὶ ὁ κοινὸς προβληματισμὸς θὰ ἀποβαίνη ἐπὶ κοινῆ ὠφελεία.

Ἀξίζουν, λοιπόν, κάθε μορφῆς ἐπιδοκιμασίαν οἱ «τολμήσαντες» καὶ τὴν ἐνεργὸν συμπαράστασιν ὅλων μας, ὥστε τὸ φύλλον τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗΣ» νὰ διατηρήση τὸ ἀνάστημά του καὶ νὰ γίνη σύντροφος ὅλων μας.

Ι. Ε. ΖΕΡΒΟΣ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΛΗΣΠΕΡΙΑΝΙΚΑ

ΚΥΘΗΡΑ, 23.7.1976.

Ἀγαπητή μας κ. Κασιμάτη.

Σᾶς χαιρετῶ εὐχόμενος ὅπως τὸ γράμμα μου σᾶς εὕρῃ, μετὰ τοῦ συζύγου σας ἀγαπητοῦ μας κ. Παναγιώτη, ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ.

Πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς λοιποὺς ἐκδότες τῆς ἐγκρίτου νέας ἐφημερίδας «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ·Ι·ΚΗ» ἀπευθύνω τὶς εὐχαριστίες καὶ τὰ συγχαρητήριά μου, εὐχόμενος ὅπως συνεχισθῆ ἡ ἔκδοσή της γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Νησιοῦ μας.

Καὶ τώρα θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ δημοσιεύσετε στὴν ἐφημερίδα μας τοὺς δωρητὲς καὶ εὐεργέτες μας στὸ θέμα τῆς ἠλεκτροδοτήσεως τοῦ χωριοῦ μας, τὰ Καλησπεριάνικα, ποὺ ἔχουν ὡς κάτωθι:

Ἀγροτικὴ Τράπεζα Ἑλλάδος προσέφερε δρχ. 100.000.

Νικόλαος Λουράντος (Χατζῆς) προσέφερε δολλάρια Αὐστραλίας 1.000, ἤτοι δραχμὲς 44.575.

Δημήτριος Π. Λουράντος, (Σπυρίδος), προσέφερε δολλάρια Αὐστραλίας 400, ἤτοι δρχ. 17.930.

Γεώργιος Παν. Τζάννες, προσέφερε δολλάρια Αὐστραλίας 200, ἤτοι δρχ. 8.964.

Βρεττὸς Ἐμμ. Λουράντος, προσέφερε δρχ. 4.500.

Τὸ ἐν Ἀθήναις Ἵδρυμα «ΤΡΙΦΥΛΛΕΙΟΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΚΥΘΗΡΩΝ» προσέφερε δρχ. 6.000.

Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν προσέφερε δρχ. 2.000.

Ἤτοι σύνολον δρχ. 183.969.

Πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς δωρητάς, ἅπαντες οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Καλησπεριάνικα ἐκφράζουν τὶς θερμές τους εὐχαριστίες γιὰ τὴν τόσο σπουδαία συμβολή τους στὴν ἠλεκτροδότηση τοῦ χωριοῦ μας καὶ θὰ τοὺς εὐγνωμονοῦν πάντα.

Κατὰ τὶς ἀρχὲς Αὐγούστου θὰ ἔχουμε συνδεθῆ μὲ τὸ δίκτυο τῆς Δ.Ε.Η.!

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς δαπάνης συνεισέφεραν οἱ κάτοικοι τοῦ χωριοῦ. Ἐπίσης ἕνας καλὸς συνεργάτης μας στὸν σκληρὸ ἀγῶνα ὑπῆρξε ὁ κ. Παναγιώτης Δημ. Κομηνός.

Εὐχαριστοῦντες ὑμᾶς, διατελοῦμε μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ ἐκτίμηση.

ΝΙΚ. ΒΡ. ΠΑΥΛΑΚΗΣ

Μηνύματα γιὰ τὴν 200η ἐπέτειο τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Η.Π.Α

Στοὺς «Τάϊμς» τῆς Ν. Ὑόρκης ἐδημοσιεύθησαν, στὶς 4. 7.1976, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας χαιρετισμοὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. Ὁ πρῶτος, ἀνάμεσα σ' ἄλλα τόνισε:

«Ἐξ ὀνόματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ ἐμοῦ προσωπικῶς ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς καὶ δι' ὑμῶν πρὸς τὸν Ἀμερικανικὸν Λαὸν τὰ εἰλικρινέστερα καὶ θερμότερα συγχαρητήριά μου γιὰ τὴν ἱστορικὴ αὐτὴ διακοσαετηρίδα καὶ ἐγκάρδιες εὐχὲς γιὰ τὴν διαρκῶς αὐξανόμενη εὐτυχία καὶ εὐημερία τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Ἔθνους».

Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐπίσης ἐτόνισε:

«Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς ἀπευθύνω τὰ θερμὰ καὶ εἰλικρινῆ συγχαρητήριά μου γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 200 ἐτῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀνεξαρτησίας.

» Ἡ Διακήρυξη τῆς Ἀνεξαρτησίας ὑπῆρξε ἕνα ἱστορικὸ γεγονός, ποὺ ἐπηρέασε ἀποφασιστικὰ τὴν πορεία τῆς ἀνθρωπότητος. Διότι τὸ Ἀμερικανικὸ Ἔθνος, 2000 χρόνια μετὰ τὴν κλασικὴ Ἑλλάδα, μετέτρεψε γιὰ πρώτη φορὰ σὲ πολιτικὴ πράξη τὶς ἰδέες τῆς ἐλευθερίας, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀξιοπρεπείας. Χάρις στὴν προσήλωσή του σ' αὐτὲς τὶς ἀρχές, τὸ Ἀμερικανικὸ Ἔθνος ἀπέκτησε μεγαλεῖο, ἰσχὺ καὶ εὐημερία.

» Ἡ κοινὴ πίστη πρὸς τὶς ἀρχὲς αὐτὲς καὶ οἱ ἀγῶνες γιὰ τὴν προάσπισή τους, κατὰ τὴν διαδρομὴ τῆς Ἱστορίας, ἐδημιούργησαν μεταξὺ τῶν δύο λαῶν μας τοὺς στεροὺς ἐκείνους δεσμούς, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν βάση τῆς φιλίας τους.

» Εὔχομαι στὸν Ἀμερικανικὸ Λαὸ καὶ σὲ Σᾶς προσωπικῶς, κύριε Πρόεδρε, εὐτυχία καὶ εὐημερία».

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ
Ι. Ε. ΖΕΡΒΟΥ

Διὰ κάθε μορφὴν ἀσφαλίσεως ἀπευθύνεσθε μὲ ἐμπιστοσύνην εἰς τὸ Γραφεῖον μας.
ΛΑΜΠΑΚΗ 62, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ. 2012.966

«ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΗ»
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
Ἐκδότης — Διευθυντής: ΓΙΑΝΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗΣ, Δελβίνου 39, Νέα Κυψέλη Ἀθηνῶν, — Τηλέφ. 8214452.—
Δ)ντὴς Συντάξεως: Ὁ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς ΠΑΝ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, Ἰφιγενείας 59, Καλλιθέα, τηλέφ. 9566.478.
Δ)ντὴς Τυπογραφείου: ΠΑΝ. ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ, Μουσῶν 42, Περιστέρι — Τηλέφ. 3465.347.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:
α) Ἐσωτερικοῦ δρχ. 200 (ἐξάμηνη 150)
β) Ἐξωτερικοῦ δολλάρια 15 (ἀποστολὴ ἀεροπορική)
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 10

Ἀγγελίες, διαφημίσεις κλπ. προπληρώνονται.
Ἡ ἀλληλογραφία νὰ ἀπευθύνεται: Ἐρασμία Π. Κασιμάτη, Ἰφιγενείας 59, Καλλιθέα — ΑΘΗΝΑ — Τηλ. 9566.478

ΣΧΟΛΙΑ

Τιμὴ μνήμης

Σὲ ἄλλη στήλη τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΗΣ» δημοσιεύουμε φωτογραφίες τῶν ΤΡΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΓΩΝ ποὺ ἔγιναν στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας, στὰ ΚΥΘΗΡΑ, τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ 'Ιδρύματος τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν ἢ Δωρητῶν μας, γιὰ νὰ τιμήσουμε ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴ μνήμη τους καὶ γιὰ νὰ τοὺς γνωρίσουν καὶ οἱ ἀναγνῶστες μας.

Ταιριάζει — γιὰ ὅλους αὐτοὺς — νὰ σημειώσουμε ὅσα ὡραῖα καὶ θαυμαστὰ ἔγραψε, τὸν χειμῶνα τοῦ 431 π. Χ., ὁ Θουκυδίδης, στὸν περίφημο ΕΠΙΤΑΦΙΟ ΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ:

«Ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον· δίκαιον γὰρ αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα ἐν τῷ τοιῷδε τὴν τ ι μ ὴ ν ταύτην τῆς μ ν ή μ η ς διδοσθαι. Πλούτω τε ἔργου μᾶλλον ἢ λόγου κόμπω χρώμεθα καὶ τὸ πένεσθαι οὐχ' ὁμολογεῖν τινι αἰσχρόν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργω αἴσχιον».

Δηλαδή, μὲ λόγια ἁπλά:

«Θὰ ἀρχίσω δὲ πρῶτα ἀπὸ τοὺς προγόνους· εἶναι καὶ δίκαιον καὶ πρέπον σ' αὐτὲς τὶς περιπτώσεις νὰ παραχωρεῖται σ' αὐτοὺς ἡ τ ι μ ὴ τοῦ νὰ μνημονεύωνται πρῶτοι. Χρησιμοποιοῦμε τὸν π λ ο ῦ τ ο ν μᾶλλον σὰν εὐκαιρία πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων παρὰ σὰν ἀφορμὴ πομπῶδων καυχήσεων καὶ δὲν θεωροῦμε προσβλητικὸ τὸ νὰ ὁμολογεῖ κανένας, ὅτι εἶναι φτωχός, ἀλλὰ νομίζομε μεγαλύτερη προσβολὴ τὸ νὰ μὴν ἀπαλλάσσεται ἀπὸ τὴ φτώχεια ἐργαζόμενος».

Νὰ καταγγέλλονται ἀμέσως ὅσοι ἀνάβουν φωτιὲς τὸ καλοκαίρι στὰ χέρσα

Οἱ θερμότεροι μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ εἶναι ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὔγουστος. Τότε συνήθως γίνονται καὶ οἱ μικρὲς ἢ μεγάλες πυρκαγιές. Ἀδιόρθωτοι π υ ρ ο μ α ν ε ῖ ς κάθε χρόνο κατακαίουν περιοχὲς τοῦ νησιοῦ μας. Ἕνα ἀναμμένο ἀποτσίγαρο, μιὰ φωτιὰ κοντὰ σὲ ξερὰ χόρτα, μπορεῖ νὰ κάνη μεγάλο κακό. Μὴ ξεχνᾶμε τὴν καταστροφὴ τῶν τελευταίων πυρκαγιῶν 'Αγίας Μόνης· τῆς ἄλλης ποὺ ἄρχισε ἀπὸ τὸ Μαραθέα καὶ ἔφθασε στὰ Μυρτίδια. Θαῦμα τῆς Παναγίας θεωρήθηκε ἡ διάσωση τοῦ μοναστηριοῦ, γιατὶ ἡ φωτιὰ σταμάτησε στὸ τμῆμα τοῦ ἀσφαλτοστρωμένου δρόμου, ποὺ βρίσκεται στὴ «στροφὴ τοῦ Δεσπότη» ὡς τὰ σπίτια Βλαντῆ (τ. καφενεῖο), δηλαδὴ σὲ ἀπόσταση 50 μ. ἀπὸ τὰ πεῦκα τῆς αὐλῆς!!

Οἱ πυρομανεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι, στὰ τρία τελευταῖα χρόνια ἔμειναν ἀτιμώρητοι. Εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι ποὺ προκαλοῦν ζημιὲς ἀπὸ ἀμέλεια ἢ πρόθεση.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ βρίσκωνται παντοῦ ὅλο τὸ καλοκαίρι, νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ προλαβαίνουν.

Ἐλπίζομε νὰ ἤραν ὡρισμένα ἀπαραίτητα προληπτικὰ μέτρα (καθημερινὴ ἔξοδο ἀπὸ τὸ γραφεῖο τους, ἕνα βυτιοφόρο, διάνοιξη δασικῶν δρόμων κ.τ.ὅ.) καὶ ἐπιφυλακὴ ἀδιάκοπη.

Ὅσοι ἀγαποῦν τὸν ἑαυτό τους καὶ τὸν τόπο τους, ἂς ἐπαγρυπνοῦν, ἂς προστατεύουν τὸ πράσινο, ἂς βοηθοῦν τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους, τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα καὶ ἂς καταγγέλλουν τοὺς ἐμπρηστές.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ ΜΑΣ
ΝΑ ΛΕΙΨΟΥΝ ΟΙ ΛΑΘΡΟΚΥΝΗΓΟΙ
ΔΥΟ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

1) Τὸ Δικαστήριον Ἄργους τιμώρησε αὐστηρότατα κυνηγό, ποὺ κυνηγοῦσε π α ρ ά ν ο μ α λαγοὺς καὶ τοῦ ἐπέβαλε τέτοια ποινή, ὥστε νὰ τοῦ κοστίσει ἕνας λαγὸς ὀγδόντα χιλιάδες δραχμές!

Ἡ αὐστηρότητα αὐτὴ ἦταν ἐπιβεβλημένη, γιατὶ τὸ πάθος τοῦ «κυνηγιοῦ» δὲν πρέπει νὰ ξεπερνᾶ ὡρισμένα ὅρια. Οἱ λαθροκυνηγοὶ ἂς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους, καὶ ἂς ἀποφεύγουν τὸ παράνομο «σπόρ» καὶ ἰδιαίτερα τὶς νυχτερινὲς δολοφονίες μὲ τοὺς φακοὺς τῶν αὐτοκινήτων, τῶν μοτοσακὸ καὶ τῶν τρακτέρ τους. Τὸ παραδοσιακὸ εἶδος τοῦ κυνηγιοῦ λαγῶν πρέπει νὰ παραμείνει, χωρὶς καμμιὰ ἀμφιβολία, γιατὶ αὐτὸ ἔχει ἀξία, ὁμορφιὰ καὶ εὐχαρίστηση. Τὸ καλὸ σκυλί, δηλαδὴ ἡ παρακολούθησή του ἀπὸ τὸν ἔμπειρο καὶ καλὸ κυνηγό, ἡ καλὴ σκόπευση εἶναι ἀπόλαυση, χαρὰ καὶ ἱκανοποίηση. Τὸ λαθροκυνηγητὸ πρέπει νὰ σταματήσει μὲ κάθε τρόπο.

ΛΕΪΣΜΑΝΙΑΣΗ
ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΜΕΤΑΔΟΤΙΚΗ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΣΕ ΣΚΥΛΟΥΣ

2) Ἡ Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία — ἀνακοίνωσε ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς Γεωργίας κ. Κλ. Γιαννούσης — διαπίστωσε στὶς περιοχὲς Βούλας, Γλυφάδας, Κηφισιᾶς, Παλαιοῦ καὶ Νέου Ψυχικοῦ καὶ σὲ ἄλλους οἰκισμοὺς ποὺ συντηροῦν πολλοὺς σκύλους, ἀρκετὰ ἀπειλητικὰ κρούσματα λ ε ΐ σ μ α ν ι ά σ ε ω ς (καλαζὰρ) μιᾶς σοβαρῆς καὶ ἐπικίνδυνης ἀρρώστειας, ποὺ μεταδίδεται ἀπὸ τοὺς σκύλους στοὺς ἀνθρώπους μὲ τὶς σκνίπες, ποὺ ἐμφανίστηκαν τώρα τελευταῖα στὴν Ἀττική.

Γι' αὐτό, μὲ ἐπεῖγον ἔγγραφό του, ὁ κ. Ὑπουργὸς πρὸς τὶς Κτηνιατρικὲς Ὑπηρεσίες, ἔδωσε ἐντολὴ νὰ περιληφθεῖ ἡ λεῖσμανίαση στὶς μεταδοτικὲς ἀρρώστειες τῶν ζώων, ποὺ ὑποχρεωτικὰ πρέπει νὰ δηλωθοῦν. Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ὁ κτηνίατρος ποὺ προβαίνει στὴ διάγνωση τῆς ἀρρώστειας, ὅπως καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ σκύλου, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀναγγείλουν τὴν ἀρρώστεια στὴν Κτηνιατρικὴ Ὑπηρεσία τῆς περιοχῆς τους, ἀλλοιῶς, σὲ ἀντίθετη περίπτωση, ὑπόκεινται καὶ οἱ δύο σὲ σοβαρὲς ποινικὲς κυρώσεις.

Ἡ μόλυνση τοῦ ἀνθρώπου — συνεχίζει στὸ ἔγγραφό του ὁ κ. Ὑπουργὸς — πραγματοποιεῖται μὲ τὴ μεταφορὰ τοῦ μικροβίου τῆς λεῖσμανιάσεως ἀπὸ τὴν σκνίπα, ποὺ ἔχει τσιμπήσει ἄρρωστο σκύλο καὶ ἔχει πάρει τὸ παράσιτο καὶ σὲ συνέχεια τὸ παράσιτο αὐτὸ τὸ διοχετεύει στὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὸ τσίμπημα, ὅπου ἐκεῖ πολλαπλασιάζεται καὶ ἐμφανίζει τὴν ἀρρώστεια.

Συμπτώματα τῆς ἀρρώστειας εἶναι ψηλὸς πυρετός, ἀναιμία, διόγκωση τῆς σπλήνας καὶ τοῦ ἥπατος, δερματικὲς κηλίδες ἐρυθρωποῦ χρώματος, ἐμετοί, εὐκοιλιότητα, διαπλάτυνση τῶν χειλέων.

Τὰ συμπτώματα τῆς ἀρρώστειας στὸν σκύλο εἶναι: ἐπίμονες ἀλλοιώσεις τοῦ δέρματος, ἀδυναμία, κατάπτωση, ἐμετοι, διόγκωση τῶν λεμφαδένων κλπ. Ἂν διαπιστωθεῖ ὅτι ὁ σκύλος προσβλήθηκε ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια, πρέπει νὰ θανατωθεῖ μὲ τὴ μέθοδο τῆς εὐθανασίας ἢ νὰ ὑποβληθεῖ σὲ θεραπεία, νὰ ἀπομονωθεῖ σὲ στέγαστρο, στὸ ὁποῖο νὰ μὴν εἶναι δυνατὸ νὰ εἰσχωρήσει σκνίπα, καταπολέμηση τῆς σκνίπας στὴν περιοχὴ καὶ συνεχὴς κτηνιατρικὸς ἔλεγχος.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Τὸ ἀντίγραφο ἔστειλε ὁ κ. Γιάννης Π. Κυριάκης
(ΔΙΑΤΗΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΓΛΩΣΣΑ ΤΟΥ)

1865 Ὀκτωβρίου 20. Ἐσυμφώνησα μὲ τὸν κ. Παναγιώτην Καλούτσην μαλικονίαν διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἀναλήψεως εἰς Μανιτοχώρι.

1866 Ὀκτωβρίου 1. Ἐσυμφώνησα μὲ τὸν ἱερέα Λαυρέντιον διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εἰς Καλησπεριάνικα.

1869 Σεπτεμβρίου α΄. Ἐσυμφώνησα μὲ τὸν κ. Δημήτριον Λώλην διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος εἰς Καψάλιον.

1890 Σ)βρίου α΄. Ἐσυμφώνησα δεύτερον μὲ τὸν ἱερέα Λαυρέντιον διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν ἁγίου Γεωργίου εἰς Καλησπεριάνικα.

1873 Σ)βρίου α΄. Ἐσυμφώνησα μὲ τὸν κ. Ἀντώνιον Καλούτσην μαλικονίας διὰ τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἀναλήψεως εἰς Μανιτοχώρι.

1875 Σ)βρίου α΄. Ἐσυμφώνησα εἰς Αὐλαίμονα εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον μὲ τὸν κ. Γεώργιον Παυλάκην, ὡς ἰδιοκτήτης τοῦ ναοῦ καὶ μὲ τὸν κ. Ἄγγελον Καβαλίνην ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ καὶ ἡ συμφωνία αὐτὴ 15 ἔτη.

1876. Ἀπέθανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Εὐγένιος Μαχαιριώτης εἰς βαθὺ γῆρας, ἀρχιεράτευσεν ἔτη 19.

1862. Μαΐου 16 ἦλθεν ὁ ἐπίσκοπος Κων)τῖνος Στρατούλης ἀπὸ Ἀθήνας. 1890 Σ)βρίου α΄ ἐσυμφώνησα εἰς Ἅγιον Εὐστάθιον χωρίον Σταθιάνικα.

1891. Σ)βρίου α΄ ἐσυμφώνησα εἰς ἅγιον Σπυρίδωνα εἰς χωρίον Καλοκερινὲς καὶ ἔμεινα ἐκεῖ ἕως τὰς 3 Μαρτίου 1892 καὶ μὲ ἐξήτησαν εἰς τὴν Χώραν, εἰς τὴν ἁγίαν Ἄνναν ὄντας καὶ ἡ ἱερὰ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Μυρτιδιωτίσσης καὶ ἔμεινα ἐκεῖ ἐφημερεύων ἕως 20 Αὐγούστου 1892.

1892 Μαρτίου 3. Ἀπέθανε ὁ ἐπίσκοπος Κων)τῖνος Στρατούλης καὶ τὸ λείψανόν του ἐπεῖραν οἱ συγγενεῖς του εἰς Ζάκυνθον.

1893 Αὐγούστου 20. Ἐσυμφώνησα εἰς τὴν ἱερὰν Μονὴν τῶν Μυρτιδίων ἐκ μέρους τοῦ ἡγουμένου Ἀγαθαγγέλου Καλλιγέρου διὰ ἐφημέριος τῆς Μονῆς μὲ μισθὸν 30 δρχ. κατὰ μῆνα.

1895 Ἰανουαρίου 5 ἀπέθανε ὁ ἡγούμενος Ἀγαθάγγελος εἰς βαθὺ γῆρας, ἐτῶν 95 ὡς ἔγγιστα.

Ἔκτοτε ἡ ἱερὰ αὕτη Μονὴ περιῆλθεν εἰς τὴν ἐγχώριον περιουσίαν καὶ ἦν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ προεδρίαν τοῦ κατὰ καιροῦ ἐπαρχιακοῦ ταμίου μετὰ τῶν δύο ἐπαρχιακῶν συμβούλων οἵτινες ἦλθον εἰς τὸ Μοναστήριον εὐθὺς μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ Ἡγουμένου καὶ κατέλαβον τὴν ἐξουσίαν καὶ κυριότητα τοῦ Μοναστηριοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ μοῦ ἀνέθεσαν τὴν ὅλην διαχείρισιν προσωρινῶς. Εἰς τὰς 18 τοῦ Φεβρουαρίου 1895 ἡ αὐτὴ ἐπιτροπὴ ἐσύστησε παρεπιτροπὴν ἑξαμελῆ ἀνὰ τρεῖς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν δήμων, ὅπως συνεργάζεται μετ' ἐμὲ πρὸς σύστασιν ὠφέλειαν καὶ εὐπρέπειαν τῆς αὐτῆς ἱερᾶς Μονῆς, μοῦ ἐκανόνισε μισθὸν δραχμὰς 25 κατὰ μῆνα καὶ τὰ ἐκ πετραχηλίου τυχηρά. Εἰς τὰ 1897 Σ)βρίου 26 ἐγκατέλειψα τὴν ἱερὰν Μονὴν καὶ ἔβαλαν ἕτερον ἐφημέριον ἐκ τοῦ ἑτέρου δήμου Ποταμίων. Εἰς τὴν Μονὴν τῶν Μυρτιδίων εἰς τὴν κάτω Καθολικὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὸ ἅγιον βῆμα εἰς τὴν θέσιν ἔνθα ὑπῆρχε ἡ μυρτιὰ εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθη ἡ θαυματόβρυτος ἱερὰ εἰκόνα τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου Μυρτιδιωτίσσης, ὑπάρχουν γράμματα εἰς τὸν τοῖχον ἀσαφῆ ἀρχαίου χαρακτῆρος καὶ ἐν μέρει ἐφθαρμένα ὡς ἐκ τῆς πολυχρονίας, διαλαμβάνουν δὲ οὕτως: «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν δούλων σου Π. Ι. Νικολάου Ἀντωνίου Θεοδώρου Καλῆς Παύλου... ζωντανὴ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ταῦτα μόνον διακρίνονται. Τὰ γράμματα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ χρυσοῦν ἔνδυμα τῆς εὑρεθείσης ἁγίας εἰκόνας Μυρτιδιωτίσσης διαλαμβάνουν οὕτω ἐπιμελεία ἐπιτρόπων Χ.Α. Μαχαιριώτου καὶ Ἰωάννη Μόρμορη καὶ συνδρομὲς τῶν χριστιανῶν καὶ κατ' ἐξοχὴν Τ.Υ. Ἀλμπανάκη Π. Δ. καὶ Εἰρήνης — Διὰ χειρὸς Ε.Μ.Χ. Τ.Χ. ἁμαρτωλοῦ Νικολάου Χ. Π. Σπιθάκι 1837 Μαρτίου 12 — κάτωθεν δὲ τῆς αὐτῆς εἰκόνος ἔνθα εἶναι σχηματισμένα τὰ θαύματα ἔχει μόνον τὴν ἐπιγραφὴν ἑκάστου θαύματος. Δηλαδὴ ἡ εὕρεσις τῆς εἰκόνος, Ἴασις τοῦ Παραλύτου καὶ τὸ θαῦμα τοῦ κεραυνοῦ εἰς τὸ φρούριον ποὺ συνέβη τὴν 22 Ἰανουαρίου 1829.

Εἰς τὴν ἀργυρᾶν εἰκόνα, τὰ γράμματα διαλαμβάνουν οὕτω. Διὰ σπουδῆς καὶ δαπάνης Ἀκακίου ἱερομονάχου ἡγουμένου Καλούτση καὶ τίποτα ἄλλο καὶ οὔτε χρονολογίαν διόλου. Ὁ Ἀκάκιος οὗτος ἦτο ἀνεψιὸς τοῦ ἐπισκόπου Νεοφύτου Καλούτση, ὁ ὁποῖος ἑκατοικοῦσε εἰς Μανιτοχώρι, πλησίον τῆς πόλεως Κυθήρων ἀπὸ τὴν καταγωγὴν Καλούτση μαλικονίαν τὸ παρεπίθετον δηλαδή. Οὗτος ὁ ἡγούμενος Ἀκάκιος ἡγουμένευε χρόνους 24 ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸν ἡγουμένευσε Εὐγένιος Μαχαιριώτης ἔτη 10, ὁ ὁποῖος μετέπειτα ἐχειροτονήθη Ἀρχιεπίσκοπος Κυθήρων τῷ 1857 ἀπεβίωσε δὲ εἰς βαθὺ γῆρας τῷ 1876 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέλος β΄ εἰς Ἀθήνας. Ἔπειτα ἀπὸ ἡγουμενίαν τοῦ κυρ Εὐγενίου ἡγουμένευσε Συμεὼν Μασσέλος ἕως τὰ 1838 ὅπου τότε ἐδιωρίσθη ὁ Ἀγαθάγγελος Καλλίγερος ἀπὸ τὴν τότε Ἰονικὴν Κυβέρνησιν ἰσοβίως, ἀλλ' εὑρισκόμενος τότε ὁ Ἀγαθάγγελος εἰς Κέρκυραν ἐφημέριος εἰς κάποιαν ἐκκλησίαν ἐνοριακὴν ἀπουσίασε ἀπὸ τὴν ἱερὰν Μονὴν ἐπὶ δύο ἔτη διωρίσας ἐκεῖθεν τὴν ἐπιστασίαν καὶ φροντίδα τοῦ μοναστηρίου εἰς τοὺς συγγενεῖς του καὶ εἰς τὸν εὑρισκόμενον τότε ἐφημέριον.

Εἰς τὰ 1840 ἦλθεν ὁ ἡγούμενος Ἀγαθάγγελος εἰς Κύθηρα καὶ κατέλαβε τὴν Μονήν, ὅστις καὶ ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς τὴν φροντίδα διὰ τὸ ἔργον τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Μοναστηρίου, συνάμα δὲ ἐφρόντισε καὶ διὰ τὴν παραλαβὴν τῆς Ἁγίας Εἰκόνος, ὁποῦ τότε εὑρίσκετο σχεδὸν πάντοτε εἰς τὸ φρούριον χάριν δῆθεν προφυλάξεως ἀπὸ τοὺς Ἀλγερινοὺς πειρατές, ὥστε μὲ πολὺν κόπον καὶ ἀγῶνα κατώρθωσε καὶ τὴν παρέλαβε εἰς τὸ Μοναστήριον ἐτελείωσε δὲ καὶ τὴν οἰκοδομὴν τῆς ἐπάνω μεγάλης ἐκκλησίας καὶ ἐγκαινιάσθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Προκοπίου Καλλονᾶ εἰς τὰ 1842 Σ)βρίου 8. Καὶ ἐσυναθροίσθη λαὸς πολὺς περισσότερον ἀπὸ τὸ ἥμισυ τῶν κατοίκων ὅλης τῆς νήσου.

Τὸ Τέμπλον, αἱ εἰκόνες, τὸ καταπέτασμα τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὁ ἀρχιεπισκοπικὸς θρόνος, ὁ ἄμβων καὶ ἡ μαρμαροεπίστρωσις, αὐτὰ ὅλα ἐτελείωσαν εἰς τὰ 1857. Τὸ δὲ κωδωνοστάσιον ἄρχισε εἰς τὰ 1887, ἐτελείωσε δὲ εἰς τὰ 1889 Μαρτίου 4. Ἀρχιτέκτων του ἦτο ὁ Νικ. Παν. Φατσέας φουριάρης. Ὅλα αὐτὰ ἔγιναν διὰ τῆς ἐπιστασίας καὶ φροντίδος καὶ μεγάλου ἀγῶνος τοῦ ἡγουμένου Ἀγαθαγγέλου Καλλιγέρου.

Εἰς τὰ 1895 Ἰανουαρίου 5 ἀπέθανε ὁ ἡγούμενος Ἀγαθάγγελος, ἐτῶν 95.

Μετὰ τὴν ἐφημερίαν τῆς ἱερᾶς Μονῆς Μυρτιδίων 1897 Σ)βρίου 26 ἐσυμφώνησα εἰς τὸν ἅγιον Γεώργιον εἰς Καλησπεριάνικα.

1898 Ὀκτωβρίου α΄ ἐσυμφώνησα εἰς Δρυμῶνα, ἔμεινα δὲ ἐκεῖ ἕως α΄ Μαρτίου.

1899 Μαρτίου α΄ ἐσυμφώνησα εἰς ἅγιον Ἠλίαν.

1900 Σ)βρίου α΄ ἐσυμφώνησα εἰς Ἅγιον Γεώργιον εἰς Καλησπεριάνικα...

Εἰς τὰ 1876 ἀπέθανε εἰς Ἀθήνας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Εὐγένιος. Εἰς τὰ 1882 ἦλθεν ὁ ἐπίσκοπος Κων)τῖνος Στρατούλης ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Κύθηρα. Τὸ 1892 Μαρτίου 3 ἀπέθανε ὁ ἐπίσκοπος Κωνσταντῖνος. Εἰς τὰ 1901 Σεπτεμβρίου 13 ἦλθεν ὁ ἐπίσκοπος Εὐθύμιος Καββαθᾶς ἀπὸ Ἀθήνας εἰς Κύθηρα.

1915 Μαρτίου 13 ἀπέθανε ὁ ἐπίσκοπος Εὐθύμιος Καββαθᾶς.

ΑΦΙΞΕΙΣ

Στὶς 23.6.1976 ἀφίχθη στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴ Βαλτιμόρη τῶν Η.Π.Α., ὁ φίλος κ. Ἀνδρέας Π. Στάθης καὶ κατὰ τὸ πρῶτο δεκαήμερο τοῦ Αὐγούστου θὰ ἐπισκεφθεῖ τὰ Κύθηρα.

Ὁ κ. Στάθης προσέφερε δρχ. 5.000 εἰς μνήμην τῆς συζύγου του Ἑλένης, 1.000 δρχ. στὸ Γηροκομεῖο, Ἰλαριώτισσα Ποταμοῦ, Ἁγίαν Ἐλέναν καὶ Ἁγίαν Μόνην, καὶ ἄλλες 1.000 δρχ. εἰς Ἰλαριώτισσα εἰς μνήμην τοῦ ἀξέχαστου ἀδελφοῦ του διδασκάλου Δημ. Στάθη.

Ὕστερα ἀπὸ ἀποδημία 40 ἐτῶν στὸ Σύδνεῦ Αὐστραλίας γύρισε στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας ὁ συμπολίτης μας κ. Γεώργ. Πρωτοψάλτης, ἀπὸ τὸν Ποταμό, τῆς γνωστῆς οἰκογενείας Ψάλτη, μὲ τὴ σύζυγό του Ἀλεξάνδρα, τὸ γένος Μπαλῆ ἀπὸ τὰ Μυτάτα.

— Τὸ τρίτο κατὰ σειρὰ ταξίδι του ἔκανε ἀπὸ τὸ Σύδνεῦ ὁ κ. Βασ. Γλυτσὸς ἀπὸ τὰ Δόκανα, μὲ τὴ σύζυγό του.

— Ὁ κ. Νικ. Δημ. Βενέρης, ἀπὸ τὸν Δρυμῶνα, μὲ τὴν Καρπενησιώτισσα σύζυγό του καὶ μὲ τὰ δυὸ παιδιά τους ἦρθαν γιὰ παραμονὴ δύο - τριῶν μηνῶν, ἀπὸ τὴ Μελβούρνη.

— Ὁ κ. Ἀθαν. Γερακίτης ἀπὸ τὰ Ἀρωνιάδικα ἔφτασε στὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ πρῶτα πέρασε ἀπὸ τὴ Γερμανία καὶ διάλεξε ἕνα ὡραῖο αὐτοκίνητο.

— Ὁ ἀγαπητὸς φίλος μας Εὐθύμιος Ἀθαν. Πρωτοψάλτης ἔφτασε πάλι προχθὲς ἀπὸ τὸ Γιοχάνεσμπουργκ τῆς Ν. Ἀφρικῆς καὶ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ ἀγαπητὸ νησί του. Στὰ Μπέτα πολλοὶ τὸν περιμένουν.

— Γύρισε ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, ποὺ εἶχε πάει γιὰ τὸ συνέδριο τῶν Τεκτόνων (15—25 Ἰουνίου) ὁ φίλος Μηνᾶς Λογοθέτης, χημικός, καὶ στὶς 17.7.76 κατεβαίνει στὸν πατρικὸ πύργο του, στὸν Ἅγιο Ἠλία. Θὰ χορτάση βοὸ ὁλόκληρους μῆνες ἀέρα τσιριγώτικο, ἀκρογιαλιὲς καὶ «βεγγέρες». Ὅπως μᾶς διηγήθηκε, τὸ συνέδριο ἐσημείωσε ἐπιτυχία καὶ τὸ τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τόσο ὁ πρωθυπουργὸς ὅσο καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς τοῦ Ἰσραήλ, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπηύθυναν θερμὸ χαιρετισμὸ στοὺς συνέδρους.

— Ἡ κυρία Μάβις Ἐμμ. Βενάρδου ἔφθασε ἀπὸ τὸ Μπρίσμπαν στὴν Ἀθήνα. Τὴν ὑποδέχτηκαν στὸ ἀεροδρόμιο ὁ σύζυγός της, ὁ ἀδελφὸς τοῦ συζύγου της καὶ ἄλλοι συγγενεῖς καὶ φίλοι της. Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Βενάρδου ἀναχωροῦν διὰ Πλατειὰν Ἄμμον, ὅπου χτίζουν τὸ ἐξοχικό τους.

— Ἔφθασαν ἀπὸ τὸ Σύδνεῦ καὶ παραθερίζουν στὸν δροσόλουστο Καραβᾶ οἱ συμπολίτες μας:

— Πέτρος Π. Κορωναῖος μὲ τὴν σύζυγό του κ. Σέλλεῖ.

— Νικ. Κρίθαρης.

— Παναγ. Σουρῆς μὲ τὴ σύζυγό του καὶ τὸν γυιό τους Χρῆστο.

— Β. Ἀραπατζῆς μὲ τὴ σύζυγό του.

— Κοσμᾶς Κομηνὸς μὲ τὴ σύζυγό του.

— Ο. Ποῦλος μὲ τὴ σύζυγό του κ. Εἰρήνη.

— Ἰωάν. Π. Διακόπουλος.

— Παναγ. Β. Σουρῆς μὲ τὴ σύζυγό του.

— Παναγ. Φάρος.

Ὁ κ. Πέτρος Κορωναῖος τοὺς εὔχεται καλὴ διαμονή, νὰ ἀποκομίσουν τὶς καλύτερες ἐντυπώσεις καὶ νὰ ζοῦν πάντα μὲ τὸν νοσταλγικὸ πόθο, νὰ ξαναγυρίσουν στὸν Καραβᾶ κι' ἄλλες πολλὲς φορές.

— Ἦρθε ἀπὸ τὸ Σύδνεῦ ὁ κ. Γεώργιος Π. Ψάλτης μὲ τὴ σύζυγό του Ἀλεξάνδρα (τὸ γένος Θ. Φυροῦ).

— Στὶς 26 Ἰουλίου φθάσανε ἀπὸ τὸ GOSFORD Αὐστραλίας, ὅπου διατηροῦν μεγάλες ἐπιχειρήσεις οἱ ἀδελφοὶ Γεώργιος καὶ Παῦλος Βλαντῆς, ἀπὸ τὸ χωριὸ Καλοκαιρινές, παιδιὰ τοῦ Μανώλη Π. Βλαντῆ. Ἔμαθαν ὅτι ὁ πατέρας τους ἀρρώστησε βαρειά, ἐγκαταλείψανε κάθε ἐργασία τους καὶ χωρὶς νὰ σκεφθοῦν ἐπιχειρήσεις, ἔξοδα κλπ., βρίσκονται τώρα κοντὰ στὸν πατέρα τους. Αὐτὰ τὰ παιδιὰ εἶναι ἄξια κάθε ἐπαίνου.

— Ἀπὸ τὸ Μπρίσμπαν Αὐστραλίας ἦρθε καὶ ὁ κ. Νικόλαος Γεωργ. Μαρέντης μὲ τὴν οἰκογένειά του γιὰ μόνιμη ἐγκατάσταση στὴν Ἑλλάδα.

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ

— Ὁ κ. Χαρ. Κρίθαρης, γιατρὸς καὶ μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱδρύματος Ἀθηνῶν, εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Θόδωρου, 1.000 δρχ. γιὰ τὴν διακόσμηση τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους Καραβᾶ.

Ἐπίσης, 1.000 δρχ. γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ εἰς μνήμην Παν. Κορωναίου – Πουλάκη.

— Οἱ ἀδελφοὶ Μαρία — Νικόλαος — Γιάννης — Μ. Γλυτσοῦ εἰς μνήμην τῆς Ἀρετῆς Σ. Χαρχαλάκη δρχ. 600.

— Ὁ κ. Δημ. Ἀργυρόπουλος 1.000 δρχ.

ΧΩΡΙΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΤΟ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟ

Πρόεδρος Κοινότητος μᾶς πληροφόρησε, ὅτι τὸ ἀεροπλάνο τῆς γραμμῆς ΑΘΗΝΩΝ — ΚΥΘΗΡΩΝ στὶς 22 Ἰουλίου ἐ. ἔ. προσγειώθηκε κανονικὰ στὸ ἀεροδρόμιό μας. Οἱ προοριζόμενοι γιὰ τὴν Ἀθήνα ἐπιβάτες, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἦταν καὶ ὁ ἴδιος ὁ πρόεδρος καὶ ἡ γυναίκα του, μπῆκαν στὸ ἀεροπλάνο καὶ ἐνῶ ὅλα ἦταν ἕτοιμα γιὰ νὰ ἀπογειωθῆ, ὁ πιλότος

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ «Παγκυθηραϊκή» συμμετέχει στό δράμα τῆς μεγαλονήσου

Πάνω ἀπὸ 150 χιλιάδες Κύπριοι ἀπὸ τὴν ἐλεύθερη ΚΥΠΡΟ πῆραν μέρος στὸ συλλαλητήριο τῆς 20.7.1976 στὴν πρωτεύουσα ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

Ἀποθεώθηκαν ὁ Πρόεδρος ΜΑΚΑΡΙΟΣ καὶ ὁ κ. ΠΑΝΑΓ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ καὶ ὅλοι οἱ ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν κομμάτων τῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἔλαβαν μέρος στὸ συλλαλητήριο. «Ἀγώνας ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν, ἀγώνας ὑπὲρ πάντων εἶναι ὁ σημερινὸς ἀγώνας. Θὰ εἶναι ἐπίπονος καὶ μακρός. Καὶ ἀπαιτεῖ ἀντοχή, ἐπιμονή, ὑπομονή, ἐγκαρτέρηση, θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα καὶ πρὸ πάντων πίστη στὴν τελικὴ ἐπικράτηση τοῦ ΔΙΚΑΙΟΥ», τόνισε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, συνεχῶς χειροκροτούμενος.

Ὁ ἱστορικὸς λόγος τὸν ὁποῖο ἐξεφώνησε ὁ κ. Παν. Κανελλόπουλος ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἕλληνες τῆς Κύπρου, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, βασανισμένοι πρόσφυγες καὶ μόνιμοι κάτοικοι τῶν ἐλευθέρων τμημάτων τῆς νήσου.

Σὲ ὑπαίθρια λαϊκὴ συγκέντρωση ἐμφανίσθηκα γιὰ τελευταία φορὰ καὶ πάλι ἐδῶ, στὴν Λευκωσία. Ἦταν τέλη Σεπτεμβρίου τοῦ 1966. Ἀπὸ τότε, δέκα ὁλόκληρα χρόνια, δὲν εἶχα τὴν δυνατότητα ἢ — μετὰ τὸν Ἰούλιο τοῦ 1974 — δὲν ἐθεώρησα, γιὰ πολλοὺς λόγους, ὀρθὸ καὶ ἀναγκαῖο νὰ ἐμφανισθῶ σὲ λαϊκὲς συγκεντρώσεις. Ἀλλὰ ἦρθα ἐδῶ καὶ σᾶς ἀπευθύνω σήμερα τὸν λόγο. Μοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀρνηθῶ νὰ τὸ πράξω. Δὲν πρόκειται ἄλλωστε γιὰ πολιτικὴ συγκέντρωση. Συγκεντρωθήκατε γιὰ νὰ διαδηλώσετε — μὲ ἀφορμὴ τὴ ζοφερὴ ἐπέτειο τῆς εἰσβολῆς στρατιωτικῶν δυνάμεων μιᾶς ξένης χώρας καὶ τῆς ἀποκοπῆς ἑνὸς μεγάλου τμήματος τῆς νήσου ἀπὸ τὸν προαιώνιο ἑλληνικό κορμό της — τὴν ἀπόφασή σας νὰ ἀποκατασταθῆ καὶ νὰ διατηρηθῆ ἡ ἱστορικὴ φυσιογνωμία τῆς ἱερᾶς αὐτῆς γῆς. Τὴν ἑλληνικὴ φυσιογνωμία τῆς Κύπρου δὲν κατόρθωσαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ ἀλλοιώσουν οὔτε οἱ Φοίνικες, οὔτε οἱ Ἀσσύριοι, οὔτε οἱ Αἰγύπτιοι, οὔτε οἱ Πέρσαι, οὔτε οἱ Ρωμαῖοι, οὔτε οἱ Φράγκοι, οὔτε οἱ Βενετοί, οὔτε ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, οὔτε οἱ Βρεταννοί. Ἦρθα κοντά σας γιὰ νὰ προσθέσω τὴν ἀδύνατη φωνή μου στὴν δική σας ρωμαλέα φωνὴ καὶ νὰ διακηρύξουμε ὅλοι μαζὶ σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, ὅτι εἶναι ἠθικὰ καὶ λογικὰ ἀδιανόητο — καὶ θὰ ἦταν αἶσχος γιὰ τὴν ἐποχή μας — νὰ καταστραφῆ μέσα σὲ δυὸ ἢ τρία χρόνια ὅ,τι τριάντα αἰῶνες ἐσεβάσθησαν ἢ δὲν εἶχαν τὴ δύναμη νὰ καταστρέψουν.

Δὲν εἶμαι οὔτε σωβινιστής, οὔτε μισαλλόδοξος. Εὔχομαι νὰ ἀποκατασταθῆ ἡ εἰρηνικὴ καὶ ἁρμονικὴ συμβίωση τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου μὲ τὴν τουρκικὴ κοινότητα, ποὺ καὶ αὐτὴ πάσχει σήμερα ὑπὸ τὸ καθεστὼς κατοχῆς τῶν ὁμοεθνῶν της. Εὔχομαι, ἐπίσης, νὰ ἀποκατασταθοῦν καὶ μάλιστα νὰ ἐνισχυθοῦν οἱ φιλικοὶ δεσμοὶ Ἑλλάδο- καὶ Τουρκίας, ποὺ εἶχαν σφυρηλατηθῆ στὰ 1930. Ἀλλὰ αὐτὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν μὲ συμβιβασμούς, ποὺ θὰ στηριχθοῦν στὴν ἀναγνώριση τετελεσμένων γεγονότων, ποὺ ἐπροκάλεσε ἡ βία τῶν ὅπλων. Ἀκόμα καὶ τὰ ὅπλα, ποὺ νικοῦν, δὲν δημιουργοῦν πάντοτε δίκαιον. Ἀλλὰ ἡ Τουρκία, στὰ 1974, δὲν ἐνίκησε. Οἱ Ἕλληνες δὲν ἡττήθηκαν. Ὅταν — ὕστερα ἀπὸ μακροὺς καὶ τιτάνιους ἀγῶνες ποὺ κατέδειξαν τὴν ζωτικότητα, τὴν γενναιότητα καὶ τὴν φιλοπατρία Ἑλλήνων καὶ Τούρκων — νικηθήκαμε τελικὰ στὸ 1922, ἀφοῦ εἴχαμε ἐγκαταλειφθῆ ἢ καὶ προδοθῆ ἀπὸ τοὺς συμμάχους μας, κατεβάλαμε ἕνα φοβερὸ τίμημα, πληρώσαμε τὴν ἥττα μας μὲ τὸ ξερρίζωμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ τὶς προαιώνιες μικρασιατικὲς κοιτίδες του. Οἱ συνθῆκες φιλίας τοῦ 1930 βασίσθηκαν στὴν εἰλικρινῆ ἐκ μέρους μας ἀναγνώριση, ὅτι ἡ φοβερὴ ἐκείνη θυσία ἦταν ὁριστικὴ καὶ ἀνέκκλητη.

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΣΤΗΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΘΡΑΚΗΣ. ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ!

Ἀλλὰ ἐχάσαμε πολλὲς πατρίδες. Δὲν μποροῦμε νὰ χάσουμε περισσότερες. Θὰ ἔκαναν βαρὺ λάθος ὅσοι τὴν στάση μας, στὸ 1930, θὰ τὴν ἀπέδιδαν σὲ ἐθνικὴ κόπωση. Ἦταν στάση, ποὺ ὑπαγορεύθηκε ἀπὸ ρεαλισμὸ καὶ ἱστορικὴ σωφροσύνη. Οἱ Ἕλληνες, ὅπως ἀπέδειξε ἡ αὐγὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 1940, δὲν γνωρίζουν τί θὰ πῆ κόπωση, ὅταν πρόκειται νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν τιμὴ καὶ τὶς ἑστίες τους. Στὰ 1974 δὲν ἐνίκησαν οἱ Τοῦρκοι. Ἡ Τουρκία δὲν ἀναμετρήθηκε μὲ τὴν Ἑλλάδα. Οὔτε ἐσεῖς, οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου, νικηθήκατε. Δὲν εἶναι νίκη, ὅταν πάνοπλοι καὶ πολυάριθμοι διαρρῆκτες εἰσβάλλουν αἰφνιδιαστικὰ σ' ἕνα σχεδὸν ἀνυπεράσπιστο σπίτι καὶ μάλιστα μὲ τὴν ἀνοχὴ τῆς ἀστυνομίας. Στὴν περίπτωση τοῦ 1974, ἀστυνομία ἦσαν οἱ στόλοι καὶ ἡ ἀεροπορία ἐκείνων ποὺ εἶχαν τὴν δύναμη καὶ τὸ καθῆκον νὰ προλάβουν ἢ νὰ ἀνακόψουν τὴν διάρρηξη. Ἡ Ἑλλὰς τὴν ὥρα ἐκείνη δὲν ἦταν ἐλεύθερη. Κατέρρευσε ἡ δικτατορία τρεῖς ἡμέρες ἀργότερα, ἀφοῦ εἶχε ὀργανώσει τὸ μέγα ἔγκλημα τῆς 15ης Ἰουλίου, προσφέροντας στοὺς Τούρκους ἕνα πρόσχημα γιὰ τὴν ἐπιδρομή τους. Ἀλλά, ὅταν κατέρρευσε ἡ δικτατορία, ἦταν ἀργά. Τὸ κακὸ εἶχε γίνει. Πρέπει, ὅμως, νὰ κατανοήσει ἡ Ἄγκυρα, ποὺ ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1964 προετοίμαζε τὴν εἰσβολή, ὅτι ἡ ἐπεκτατικὴ πολιτική της εἴτε ἐδῶ στὴν Κύπρο, εἴτε στὸ Αἰγαῖο, εἶναι ἀντίθετη πρὸς τὰ ἀληθινὰ συμφέροντα τοῦ τουρκικοῦ Ἔθνους, ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν εἰλικρινῆ καὶ ἀνυστερόβουλη φιλία Ἑλλήνων καὶ Τούρκων.

Ἀτυχῶς ἡ Τουρκία — μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ, ποὺ εἶχε κατανοήσει τὴν σημασία τῆς ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας καὶ συνεργασίας — ὑπετίμησε τὰ ὀφέλη τῆς φιλίας αὐτῆς. Καλῶ τὴν παγκόσμιο κοινὴ γνώμη νὰ συγκρίνει τὴν συμπεριφορὰ τῶν Τούρκων ἀπέναντι τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ποὺ ἔχει σχεδὸν συνθλιβῆ, μὲ τὴν διαγωγὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῆς τουρκικῆς μειονότητας τῆς Δυτικῆς Θράκης, ποὺ ἀνθεῖ καὶ αὐξάνεται ἀριθμητικὰ διαρκῶς περισσότερο. Καὶ ἐπικαλοῦμαι τὴν προσοχὴ ὅλων τῶν ξένων χωρῶν καὶ κυβερνήσεων στὸ τί ἀκριβῶς συνέβη στὴν Κύπρο στὶς 20 Ἰουλίου τοῦ 1974.

Ὅ,τι διέπραξε ἡ Τουρκία στὴν Κύπρο εἶναι πολὺ χειρότερο ἀπὸ ὅ,τι εἶχε διαπράξει ὁ Χίτλερ στὰ 1938 στὴν περιοχὴ τῶν Σουδητῶν τῆς Τσεχοσλοβακίας. Στὴν Κύπρο δὲν ὑπῆρχε «σουδητική» — δηλαδὴ τουρκική — περιοχή. Ἐδῶ, ὅπως ἄλλωστε στὴν Κρήτη, ζοῦσαν οἱ Τοῦρκοι σκόρπιοι, σὲ διάφορα σημεῖα τῆς νήσου, ὡς γείτονες τῶν Ἑλλήνων, ποὺ ἀποτελοῦσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποτελοῦν — παρὰ τὴν μεταφορὰ Μικρασιατῶν Τούρκων στὶς ἑλληνικὲς ἑστίες τῆς κατεχομένης περιοχῆς, ποὺ ἀσυγκίνητες τὴν παρακολουθοῦν οἱ κυβερνήσεις τῶν πιὸ πολλῶν πολιτισμένων χωρῶν — τὸν τεράστιο ὄγκο τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλὰ ὁ παραλληλισμὸς μὲ τὴν ἐνένεια τοῦ Χίτλερ ἔχει, παρὰ τὴν βασικὴ αὐτὴ διαφορά, μιὰ βαρειὰ ἱστορικὴ σημασία. Μετὰ τὴν κατάληψη τῆς περιοχῆς τῶν Σουδητῶν δὲν ἄργησε νὰ φθάση ἡ ὥρα, ποὺ ὑποδουλώθηκε ὁλόκληρη ἡ Τσεχοσλοβακία. Φοβοῦμαι, ὅτι σὲ μιὰν ἀνάλογη ἐνέργεια ἀποβλέπουν — ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, ποὺ ἔχει ἀνάγκη εἰρήνης, ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως — οἱ σωβινιστικοὶ κύκλοι τῆς Τουρκίας. Ἡ καθιέρωση δύο ζωνῶν — δηλαδὴ μιᾶς διαγωριστικῆς γραμμῆς — στὴν Κύπρο θὰ τροφοδοτῆ συνεχῶς τὶς βλέψεις τῶν σωβινιστῶν τῆς Ἀγκύρας. Μήπως τὸ ἄφθονο αἷμα ποὺ χύθηκε — καὶ δὲν ἦταν αἷμα τουρκικὸ — στὸν δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, χύθηκε μάταια; Μήπως τὸ παράλογο καὶ βάρβαρο δόγμα τοῦ Χίτλερ περὶ ζωτικοῦ χώρου — δόγμα ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρία τῶν βλέψεων τῆς Ἀγκύρας στὴν Κύπρο καὶ στὸ Αἰγαῖον — πρόκειται νὰ καθιερωθῆ ὡς διεθνὴς νόμος;

Οὔτε ἡ ὥρα, οὔτε ἡ θέση αὐτὴ μοῦ ἐπιτρέπει νὰ εἰπῶ, ποιά εἶναι ἡ τακτικὴ ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθηθῆ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς Κύπρου καὶ γιὰ τὴ μείωση τοῦ κινδύνου νέων ἀναφλέξεων σὲ μιὰ περιοχὴ τοῦ κόσμου ποὺ ἐπὶ πολλὰ ἔτη φλέγεται μὲ κορύφωμα τὴν τραγωδία τοῦ Λιβάνου. Θὰ ἔδειχνα ἔλλειψη αἰσθήματος ἱστορικῆς εὐθύνης, ἂν προέβαινα σήμερα, ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἐξώστη, σὲ ὑποδείξεις πρὸς τὶς κυβερνήσεις τῆς Λευκωσίας καὶ τῶν Ἀθηνῶν σὲ θέματα τακτικῆς. Ἀλλὰ ὡς ἄνθρωπος ποὺ ζεῖ μέσα του ἔντονα τὴν μοῖρα ὁλόκληρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐπισημαίνω τοὺς κινδύνους, ποὺ μᾶς ἀπειλοῦν. Στὴν ἐπισήμανση ὅμως τῶν κινδύνων προβαίνω μὲ τὴν θετικὴ ἐλπίδα— καὶ ἡ ἐλπίδα αὐτὴ εἶναι τὸ μήνυμά μου — ὅτι ἡ ἀταλάντευτη, ἀλλὰ καὶ συνετή, ἐμμονὴ στὴ διεκδίκηση τοῦ δικαίου, ὅπως ἔχει τοῦτο ἀναγνωρισθῆ καὶ ἀπὸ τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη, θὰ ὁδηγήση στὸ ποθητὸ ἀποτέλεσμα. Ἡ Κύπρος μπορεῖ νὰ γίνη, ἂν διατηρήση τὴν ἐνιαία ἱστορικὴ φυσιογνωμία της, μιὰ νησιωτικὴ Ἐλβετία, ἢ Αὐστρία στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο. Αὐτὸ θὰ εἶναι ποὸς τὸ συμφέρον ὅλων, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, τῶν μεγάλων χωρῶν τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς εἰρήνης.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί. Ἡ ἡμέρα αὐτὴ εἶναι μιὰ τραγικὴ ἐπέτειος. Ἀλλὰ μοῦ ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σας. Ἔτσι ἔγινε μιὰ μεγάλη ἡμέρα τῆς ζωῆς μου. Βαθύτατα συγκινημένος, σᾶς ἐκφράζω τὴν εὐγνωμοσύνη μου γιὰ τὴν καλωσύνη, ποὺ εἴχατε νὰ ἐπιτρέψετε στὴ φωνή μου νὰ ἀκουσθῆ ὑπὸ τὸν οὐρανὸ τῆς Κύπρου, τὸν ἑλληνικὸ οὐρανό της, ποὺ εἶναι ἀδύνατο νὰ διχοτομηθῆ.

Ἡ 45η Γενικὴ Συνέλευση τῆς Διδ)κῆς Ὁμοσπονδίας

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΔΙΔ. ΣΥΛ. ΚΥΘΗΡΩΝ

Στὶς 7.7.1976 στὸ θέατρο «ΔΙΟΝΥΣΙΑ» ἔγινε ἡ πανηγυρικὴ συνεδρίαση τῆς 45ης Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀντιπρόσωπος τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Κυθήρων εἶχεν ὁρισθῆ ὁ νέος Κυθήριος διδάσκαλος κ. Στρατῆς Κορώνης.

Ὁ ὑφυπουργὸς Παιδείας κ. Καραπιπέρης, μιλώντας στὴν συνεδρίαση, εἶπε ὅτι ἀπὸ τὸ νέο σχολικὸ ἔτος θὰ ἰσχύσουν νέα προγράμματα καὶ θὰ ἐκτυπωθοῦν νέα βιβλία καὶ κάλεσε τοὺς διδασκάλους νὰ ἐνστερνισθοῦν τοὺς νέους παλμοὺς τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῆς Δ.Ο.Ε., εὐαίσθητη πάντα σὲ θέματα ἐθνικά, μὲ ψήφισμά της καταδίκασε τὶς προκλητικὲς ἐνέργειες καὶ κατακτητικὲς βλέψεις τῶν Τούρκων σὲ βάρος τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς πατρίδος μας καὶ δήλωσε, ὅτι οἱ διδάσκαλοι σὰν ἕνας ἄνθρωπος, θὰ σπεύσουν στὸ ἐθνικὸ προσκλητήριο, ὅταν παραστεῖ ἀνάγκη.

Ἐπίσης καταδίκασε τὴ συνεχιζόμενη παράνομη κατοχὴ τῆς ΚΥΠΡΟΥ ἀπὸ τὰ τουρκικὰ στρατεύματα καὶ ὅτι συμπαρίσταται ὁλόψυχα στὸ δοκιμαζόμενο ἀδελφὸ Κυπριακὸ Ἑλληνισμό.

Ἡ 45η Γενικὴ Συνέλευση ἀκόμη ζήτησε ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση, νὰ καταργήσει τὶς Παιδαγωγικὲς Ἀκαδημίες καὶ νὰ ἱδρύσει πανεπιστημιακὲς - παιδαγωγικὲς σχολές, νὰ διορίσει περισσότερους νέους διδασκάλους καὶ νὰ μὴν περιορίσει τὸν ἀριθμὸ εἰσακτέων στὶς Ἀνώτατες Σχολές.

Ὁ λόγος τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Κυθήρων στὴν 45η Γενικὴ Συνέλευση κ. Στρατῆ Κορώνη:

«Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι,

Ἀντιπαρέρχομαι τὶς ἐθιμοτυπικότητες γιὰ ἐξοικονόμηση χρόνου, καθὼς καὶ τὰ λίγα, δυστυχῶς γιὰ μᾶς στοιχεῖα ποὺ μποροῦν νὰ καταγραφοῦν στὸ ἐνεργητικὸ τῆς ἀπερχομένης διοίκησης. Αὐτὸ ἄλλωστε διαβεβαιώθηκε καὶ ἀπὸ ὑπεύθυνα Ὑπουργικὰ χείλη, καὶ ἔρχομαι νὰ παρουσιάσω σφάλματα καὶ παραλείψεις, ποὺ ἔγιναν, πολὺ μεγάλης σημασίας γιὰ τὸν κλάδο μας.

Κατ' ἀρχήν, θὰ πρέπει — νομίζω — νὰ γίνει μιὰ ἀπαραίτητη εἰσαγωγὴ ἢ διευκρίνηση κατὰ κάποιο τρόπο. Μπορεῖ ἡ ἐφτάχρονη δικτατορία, καὶ ἔτσι ἔγινε, νὰ ἐπισώρευσε ἕνα πλῆθος κακῶν στὸν ἐκπαιδευτικὸ καὶ συνδικαλιστικό μας χῶρο, παράλληλα ὅμως, μὲ τὸ πέσιμό της δημιουργήθηκαν οἱ προϋποθέσεις ἐκεῖνες καὶ τὸ κατάλληλο ψυχολογικὸ κλῖμα ποὺ εὐνοοῦσαν τὶς μεγάλες ἀλλαγές, οἱ ὁποῖες τελικὰ δὲν ἔγιναν γιὰ τοὺς ἑξῆς βασικὰ λόγους:

Ἡ Δ.Ο.Ε. — κατὰ τὴ γνώμη μας — θὰ ἔπρεπε, νὰ ἀξιολογήσει εὐθὺς ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὰ προβλήματά μας καὶ νὰ τὰ ἱεραρχήσει μὲ βάση τὴν καθολικότητά τους καὶ τὴ σημασία τους στὴ ριζικὴ ἀλλαγὴ τῆς τύχης τοῦ κλάδου μας καὶ νὰ προβεῖ στὴν ἐπίλυση τῶν ὅσων ἦταν δυνατόν.

Τὸ βασικότερο γιὰ μᾶς αἴτημα ἦταν ἡ κατάργηση τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν μὲ τὴ σημερινή τους μορφὴ καὶ ἡ ἐνταξή τους στὸν πανεπιστημιακὸ χῶρο.

Γι' αὐτὸ τὸ βασικό, ἄλλωστε, αἴτημα θὰ ἔπρεπε νὰ γίνει ἡ ἀπεργία, ἡ ὁποία καὶ μεγαλύτερη ἠθικὴ βάση θὰ εἶχε, μὰ καὶ περισσότερα οἰκονομικὰ ὠφέλη θὰ ἔδινε. Θὰ ἦταν ἀρκετὰ εὔκολο νὰ πεισθεῖ ἡ κοινὴ γνώμη γιὰ τὸ δίκαιο τοῦ αἰτήματός μας, ἀφοῦ αὐτὸ θὰ εἶχε ἄμεση σχέση μὲ τὸν ἴδιο τὸν λαό μας, μιᾶς καὶ ἐμεῖς δὲν ζητούσαμε τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ μορφωθοῦμε πληρέστερα καὶ νὰ δώσουμε ἀρτιότερη μόρφωση στὰ παιδιά μας. Τότε οὔτε τὰ μαζικὰ μέσα ἐνημέρωσης θὰ μποροῦσαν νὰ στραφοῦν ἀπροκάλυπτα ἐναντίον μας, ἀλλὰ οὔτε θὰ παρετηρεῖτο τὸ θλιβερὸ φαινόμενο, Σύλλογοι Γονέων καὶ Κηδεμόνων νὰ στέλνουν τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας. Ἂν αὐτὸ τὸ βασικὸ καὶ καθολικὸ αἴτημα λυόταν, τότε μιὰ σειρὰ ἀλυσιδωτῶν προβλημάτων θὰ εὑρίσκαν φυσιολογικὰ τὴ λύση τους. Ἀλήθεια, ποιός θὰ μᾶς ἀρνιόταν τότε αἰτιολογημένα τὴ χορήγηση τοῦ ἐπιστημονικοῦ ἐπιδόματος, ποιός τὴν ἀποζημίωση τῶν ὑπερωριῶν;

Τίποτε, ὅμως, ἀπ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔγινε, μὲ ἀποτέλεσμα ὁ κλάδος νὰ ἀποδυθῆ σ' ἕναν ἀπεργιακὸ ἀγῶνα ἄκαιρο, ἄτοπο μὰ καὶ ἀνακόλουθο. Ἀνακόλουθο, γιατὶ ἡ ἐπίλυση τῶν αἰτημάτων του προϋπέθετε τὴν ἐπίλυση τοῦ βασικοῦ προβλήματος ποὺ προαναφέραμε.

Τελικά, καὶ αὐτὸς ὁ ἀπεργιακὸς ἀγώνας — ποὺ ἡ συμμετοχὴ καὶ ἡ ἀγωνιστικότητα τῶν συναδέλφων ἔγινε φαινόμενο στὰ συνδικαλιστικὰ χρονικὰ τοῦ δασκάλου — φάνηκε νὰ λήγει μὲ μιὰ ἄτακτη ὑποχώρηση τῆς Δ.Ο.Ε., ποὺ δὲν θέλησε ἢ δὲν μπόρεσε νὰ συλλάβη τὸν ἀγωνιστικὸ παλμὸ ποὺ ἐπικρατοῦσε στὴ βάση γιὰ δικαίωση, μὲ τὰ γνωστὰ ἀποτελέσματα.

Ἀπορίας ἄξιον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τόσο οἱ φοιτητὲς τῶν Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν, ὅσο καὶ οἱ ἀδιόριστοι συνάδελφοι καὶ ὄχι τὸ ἐπίσημο συνδικαλιστικό μας ὄργανο, ἔπισαν τὰ πράγματα σωστὰ καὶ πάλεψαν μὲ ὅσες δυνάμεις διαθέτανε γι' αὐτό. Ἡ Δ.Ο.Ε. ὅμως τί ἔκανε; Συμπαραστάθηκε τουλάχιστο στὸν ἀγῶνα τους;

Στὴν ἀπολογία τοῦ κ. προέδρου περιμέναμε νὰ μᾶς δοθοῦν περισσότερες ἐξηγήσεις πάνω στὸ θέμα τῆς ἀπεργίας καὶ δὲν πιστεύομε, ὅτι παρακάμφθηκαν σκόπιμα.

Ἕνα ἄλλο βασικὸ πρόβλημα ἦταν ἡ κάθαρση. Εἶναι κοινὴ πεποίθηση, ὅτι ἕνα μεγάλο ποσοστὸ τῆς κακοδαιμονίας τοῦ κλάδου μας ὀφείλεται στὸν ἐποπτικὸ μηχανισμὸ καὶ στὴ λειτουργία του, ποὺ θέλει τὸν δάσκαλο σὲ χαμηλὴς στάθμης μόρφωση καὶ κοινωνικότητα γιὰ λόγους εὐκολονόητους. Καὶ ἐδῶ ἡ ὑποτονικότητα καὶ ἡ ὀλιγωρία τῆς διοικήσεως εἶναι φανερὴ μὲ ἀποτέλεσμα τὰ πιθανολογούμενα ἀποτελέσματα τοῦ συμβουλίου κρίσεων νὰ μὴν ἀφήνουν πολλὰ περιθώρια σωστῆς κάλυψης καὶ αἰτιολόγησης.

Ἡ Δ.Ο.Ε. θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιδιώξει νάρθει σὲ ἐπαφή, ὅσο ὑπῆρχε καιρός, μὲ τὴν ΟΛΜΕ καὶ νὰ συνεργαστεῖ μαζί της πάνω σὲ ἰσότιμη βάση καὶ νὰ προσπαθήσει νὰ ἐπιλύσει ἀπὸ κοινοῦ γενικότερα προβλήματα τῆς παιδείας μας, πρὶν ἀκόμη ψηφιστεῖ ὁ Ν.309)76».

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΣΤΟ ΞΕΡΟΥΛΑΚΙ

ΔΡΥΜΩΝΑΣ, 1.7.1976. — Τὴν 1η Ἰουλίου πανηγύρισε καὶ ἐφέτος πολὺς κόσμος ἀπὸ πολλὰ χωριὰ τοῦ νησιοῦ μας τὴ γιορτὴ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, στὸ Ξερουλάκι.

Περισσότερα ἀπὸ 30 αὐτοκίνητα Ι.Χ. καὶ ἄλλα πολλὰ τροχοφόρα μεταφέρανε τοὺς πανηγυριστές. Ὁ τσιμεντόδρομος ἔχει τελειώσει καὶ τὰ αὐτοκίνητα σταματοῦν στὴν ἐξώπορτα τοῦ προσκυνήματος.

Τὴ θεία λειτουργία ἐτέλεσε ὁ σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Ἱερόθεος, ὁ ἡγούμενος αἰδ. Γεώργιος Μεγαλοκονόμος καὶ ἄλλοι ἱερεῖς. Τοὺς 20 ἄρτους εὐλόγησε ὁ σεβασμιώτατος καὶ ἡ γιορτὴ ἐσημείωσε ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία. Πολλοὶ μετανάστες μας ἀπὸ τὴν Αὐστραλία τίμησαν μὲ τὴν παρουσία τους τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ. Ὕστερα ἀπὸ τὴ λειτουργία στὴν εὐρύχωρη σάλα τοῦ Ἡγουμενείου προσφέρθηκε καφὲς μὲ παξιμάδια Δρυμωνιάτικα, μὲ χαρὰ καὶ ἐγκαρδιότητα.

Η ΓΙΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ ΣΤΑ ΦΑΤΣΑΔΙΚΑ

Τὴν ἴδια ἡμέρα πανηγύρισε καὶ ὁ ἱερὸς ναὸς τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στὰ Φατσάδικα. Τὴ λειτουργία καὶ τὴν ἀρτοκλασία ἐτέλεσε ὁ ἐφημέριος αἰδεσ. Ἀνδρέας Καλλίγερος. Ἀρκετὸς κόσμος προσῆλθε κι' ἐδῶ ἀπὸ τὰ γύρω χωριά.

Τὴν ἱστορία τοῦ χωριοῦ Φατσάδικα καὶ τῆς ἐκκλησίας τοῦ γραφικοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τῶν Φατσάδικων θὰ ἰδῆ ὁ ἀναγνώστης σὲ ἄλλη στήλη τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ» ἀπὸ ἕνα φωτοτυπημένο ἀντίγραφο κάποιου συμβολαίου (κόπιας) τοῦ 1664. Μᾶς τὸ ἔδωσε ὁ φίλος γυμνασιάρχης κ. Ἀνδρέας Φατσέας, τὸν ὁποῖο ὅμως καὶ παρακαλέσαμε νὰ μᾶς χαρίσει καὶ ἄλλα πολύτιμα ἱστορικὰ ἔγγραφα, ποὺ βρίσκονται στὶς ντουλάπες τοῦ παπποῦ του, Ἀνδρέα Φατσέα ἢ Γενεράλη, ἀείμνηστου ἄρχοντα τοῦ χωριοῦ Φατσάδικα.

Ἡ ἐρήμωση τοῦ νησιοῦ ἀπὸ τὴ σκοπιὰ ἑνὸς ἐπιχειρηματία

Κύριε Διευθυντά,

Δέξου τὰ συγχαρητήριά μου γιὰ τὴν ἔκδοση τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ».

Ἡ νέα σας ἐφημερίδα, ἂς ἀποτελέσει ἕναν πόλο συσπείρωσης καὶ συνένωσης ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μας, γιὰ νὰ μπορέσουμε κάτι οὐσιαστικὸ νὰ κάμωμε στὸν τόπο μας.

Εἶναι γεγονός, ὅτι τὸ Τσιρίγο διέρχεται ἀπὸ μιὰ κρίσιμη φάση. Ἡ φυγὴ ἢ ἔχει γίνει ἀναγκαστικὴ καὶ ἡ ἐρήμωση εἶναι τὸ χαρακτηριστικό του στοιχεῖο!

Νειάτα δὲν ὑπάρχουν καὶ γιὰ μᾶς ποὺ παραμείναμε, μὲ σκοπὸ κάτι νὰ φτιάξουμε, διαμονὴ καθίσταται προβληματική.

Ἡ «Σεμπρεβίβα», τὸ μαγαζὶ ποὺ δημιούργησα, θέλει μιὰ προβολὴ ἀπὸ τὶς στήλες τῆς «ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ».

Μιὰ καταχώρηση μὲ ὁποιαδήποτε λόγια σεῖς θέλετε καὶ ταιριάζουν. SEMPREVIVA «στὴν Σεμπρεβίβα ΠΑΓΚΥΘΗΡΑΪΚΗ» καὶ σὲ κάθε ὡραῖο ποὺ γεννιέται καὶ ὑπάρχει σ' αὐτὸ τὸ δικό μας νησί.

SEMPREVIVA
ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ
ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ

Ἐπιστολὴ-διαμαρτυρία γιὰ μιὰ ἀδικία

Ἀραῖοι Κυθήρων, 14.7.76

Ἀγαπητὴ «Παγκυθηραϊκή»,

Θερμότατα συγχαρητήρια γιὰ τὸ πρῶτο φύλλο σας. Θὰ συνεχίσετε ἔτσι τὸ ἔργο τῆς «Κ. Δ.», ποὺ 40 χρόνια τόσα πολλὰ ἐπρόσφερε στὴν ἰδιαίτερη πατρίδα μας καὶ στοὺς ἀνθρώπους της, τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τώρα ἔχομε πάλι μιὰ ἐφημερίδα ἀκόμη, νὰ προβάλη τὰ Κυθηραϊκὰ προβλήματα, νὰ μᾶς ἐπιτ